

Verander Uw Leven

Het Bekeringsproces

© 2000, 2002, 2019 United Church of God, an *International Association*
Oorspronkelijke titel *Transforming Your Life The Process of Conversion*
Alle rechten voorbehouden.

Schriftgedeelten in deze uitgave zijn afkomstig uit de Herziene Statenvertaling,
tenzij anders vermeld. Gedrukt in Nederland. © 2019 Verenigde Kerk van God

Inhoudsopgave

3 Inleiding

Wat is bekering precies? Mensen spreken over hun “bekering” of zeggen dat ze “bekeerd” zijn, maar wat betekent dat? Op grond van de definitie van het woord weten we dat het een verandering inhoudt, maar een verandering *van* wat *naar* wat? Dat is belangrijk om te weten!

5 Wie zijn Gods ware volgelingen?

Miljoenen mensen beweren christen te zijn—volgelingen van Jezus Christus. Toch zijn er grote verschillen in wat zij geloven, in hun gebruiken en hun manier van leven. Jezus zei dat Zijn ware volgelingen “geroepen, uitverkoren en gelovigen” zijn. Hoe kunnen wij onderscheiden wie Zijn ware discipelen zijn?

13 Wat moet ik doen?

Niet lang na Christus’ dood gaf de apostel Petrus een krachtige toespraak over behoud door Jezus Christus. Het publiek, tot in hun hart geraakt, antwoordde: “Wat moeten we doen?” Inderdaad, wat moeten we doen om behouden te worden?

21 Wat is zonde?

Een belangrijke eerste stap in het worden van een ware dienstknecht van God is het erkennen dat we zondaars zijn, en het zoeken van Gods vergeving en hulp om zonde te vermijden. Maar wat is zonde eigenlijk? We moeten begrijpen wat Gods Woord zegt over zonde en waarom we zondigen.

36 Waarom zou u zich laten dopen?

Waarom zou een christen zich willen laten dopen? Hoe moet men gedoopt worden, en door wie? Wat symboliseert de doop? Dit zijn allemaal belangrijke vragen, omdat de doop een cruciale stap is die door ons genomen moet worden als we werkelijk bekeerd zijn.

44 De Heilige Geest: Gods Geest die ons verandert

Niemand van ons kan zijn zonden en tekortkomingen overwinnen zonder Gods hulp. En God stelt ons die hulp beschikbaar door Zijn Heilige Geest. Maar wat is die Geest precies? Hoe helpt deze Geest ons om te veranderen? En hoe ontvangen we deze?

51 De groei naar geestelijke volwassenheid

Veel mensen geloven dat God hen zal accepteren zoals ze zijn. Maar nergens ondersteunt de Schrift deze overtuiging. God verwacht dat Zijn ware volgelingen groeien, volwassen worden en vrucht dragen. Welk soort vruchten verwacht God? En hoe kunnen we deze voortbrengen?

Inleiding

Het woord *bekering* wordt in religieuze kringen veel gebezigd. Mensen spreken vaak over hun “bekering” of de wijze waarop zij “bekeerd” werden. Wat betekenen deze woorden? Bekering in religieuze context verwijst in het algemeen naar een verandering van het ene geloofssysteem naar het andere, of van ongelovig naar gelovig. Maar is dat alles wat bekering is?

Sommigen gebruiken het woord *bekering* voor bijna elke zelfverkozen, positieve dramatische verandering als gevolg van hun eigen inspanningen, waarbij zij soms onterecht de indruk wekken dat al deze zelf veroorzaakte veranderingen van God afkomstig zijn. Dat is echter niet juist. Mensen kunnen veranderen zonder Gods interventie—maar *niet* op dezelfde wijze als in de Bijbel ten aanzien van bekering is omschreven.

Zelfs zonder enige religieuze achtergrondkennis begrijpen

Net zoals een afbeelding langzaam maar zeker duidelijk wordt als de stukjes van een puzzel worden samengevoegd, zo kunnen degenen die God roept tot bekering beginnen de Heilige Schrift te begrijpen.

mensen dat *bekering*—simpelweg vanwege de definitie van het woord volgens een willekeurig woordenboek—verwijst naar een *verandering*.

Het Bijbelse concept van bekering omvat zeker óók verandering. De Bijbel bevat bijvoorbeeld het verhaal dat Paulus en Barnabas op weg naar Jeruzalem “door Fenicië en Samaria (reisden) en vertelden over de *bekering* van de heidenen, en zij bezorgden al de broeders grote blijdschap” (Handelingen 15:3, nadruk en toevoeging onzerzijds).

Maar als iemand bekeerd is—*veranderd*—*waarvan* is hij dan veranderd, en *waarin*?

In de Bijbel wordt bekering voorgesteld als *een wonderbaarlijk, levensveranderend proces*—een proces dat onmogelijk is zonder de directe, actieve interventie door de kracht van God. Het is zelfs zo dat Hij het beke-

ringsproces begint. Hij opent het verstand van degenen die Hij tot bekering roept of *uitnodigt*, zodat zij de Schrift kunnen gaan begrijpen met een duidelijkheid en diepte, die zij zélf nooit hadden kunnen bereiken.

Dit wonderbaarlijke, prachtige proces begint gewoonlijk als de door God geroepen, individuele mensen Zijn waarheid correct uitgelegd krijgen door Zijn ware dienstknechten of erover gaan lezen. Op dat moment opent God hun verstand beetje bij beetje om zodoende het ware Evangelie van Jezus Christus te kunnen gaan begrijpen.

Gods Woord begint nu duidelijk te worden voor hen. Net zoals een afbeelding stukje bij beetje tevoorschijn komt wanneer de stukjes van een puzzel samengevoegd worden, zo kunnen degenen die God roept tot bekering de Heilige Schrift beginnen te begrijpen. Dat is het *wonder* van Gods roeping.

Wat dan volgt, hangt af van de *keuzes die zij maken* wanneer zij Gods waarheid horen of erover lezen. Zij kunnen op God reageren en Hem om hulp vragen om toe te leren passen wat zij geleerd hebben. Of zij kunnen zich van het ontvangen begrip van de waarheid afkeren.

Hoewel Hij de mens duidelijk aanmoet

Bekering is niet een eenmalige gebeurtenis. In plaats daarvan onthult de Schrift dat het een proces is.

digt om *'het leven te kiezen'* (Deuteronomium 30:19), dwingt God niemand om de juiste keuze te maken. Maar we zullen zien dat de gevolgen van onze keuzes enorm zijn.

In dit boekje zullen we onderzoeken wat de Bijbel leert aangaande bekering. In tegenstelling tot wat velen denken, is het niet een eenmalige gebeurtenis. In plaats daarvan onthult de Schrift dat het een *proces* is.

Het proces begint met Gods roeping, gevolgd door de belangrijke stappen: bekering, doop en het ontvangen van de Heilige Geest — waarbij de climax wordt bereikt op het moment van de terugkeer van Jezus Christus, wanneer de doden in Christus opgewekt zullen worden tot onsterfelijkheid en eeuwig leven zullen ontvangen. Dat is de ultieme verandering: veranderd worden van een sterfelijk wezen in een onsterfelijk wezen!

Laten we onze zoektocht beginnen — in Gods Woord — om begrip te krijgen van deze fantastische verandering die bekering heet.

Wie zijn Gods ware volgelingen?

“Zij die samen met Hem zijn, geroepenen, uitverkorenen en gelovigen” (Openbaring 17:14).

Jezus Christus verkondigde: “Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie *de wil doet* van Mijn Vader, Die in de hemelen is” (Mattheüs 7:21). Zijn waarschuwing zou ons allen ertoe moeten brengen om zorgvuldig onze geloofsovertuigingen en religieuze aannames te overwegen. Waarom? Omdat velen die beweren Zijn volgelingen te zijn, die beweren grote daden in Zijn naam te hebben gedaan, *afgewezen* zullen worden door Hem. Hij zegt hun: *“Ik heb u nooit gekend”* (vers 23).

Hoe kunnen we dan Christus' ware discipelen, die werkelijk de wil van de Vader doen, onderscheiden van degenen die Jezus wel “Heere” noemen, maar Gods wil veronachtzamen of weigeren Hem te gehoorzamen?

Vandaag de dag zien we honderden verschillende religieuze groepen. Elk ervan beweert christelijk te zijn en dat ene speciale te bezitten, wat het Gods stempel van goedkeuring verschaft. De meeste groepen die zeggen dat zij christelijk zijn, zeggen dat zij een “roeping” hebben, als “de uitverkorenen” van de Heere. Zelfs vele niet-christelijke, religieuze groepen beschouwen zichzelf als goddelijk uitverkoren.

Hoe we er ook tegenaan kijken, het religieuze toneel is verwarrend. Geen wonder dat miljoenen mensen achterdochtig zijn wat religie betreft. Is het mogelijk om de waarheid te ontdekken in deze verwarrende, religieuze potpourri?

Dat is inderdaad mogelijk — als we tenminste bereid zijn om een eerlijke blik te werpen op de feiten en de in de Schrift onthulde waarheid willen accepteren.

Jezus Christus is echt. Hij werd opgewekt. Hij leeft. En Zijn impact op de wereld is groter geweest dan die van enig ander mens die ooit geleefd heeft!

De meeste mensen zijn bekend met de naam Jezus Christus. Maar hoeveel mensen weten wat Hij onderwees? Wat was Zijn missie? Wat maakt Zijn ware volgelingen anders? Wie vertegenwoordigen Hem wérkelijk?

Jezus zei dat Hij Zijn gemeente, *Zijn Kerk, zou bouwen*. Het Griekse woord dat in de Bijbel vertaald is met “gemeente” is *ekklesia*, hetgeen

betekent vergadering of, nauwkeuriger, “een uitroepen” of “uitgeroepen”. *Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* stelt dat *ekklesia* afkomstig is “van *ek*, ‘vanuit’, en *klesis*, ‘een oproeping’ [*kaleo*, oproepen]”, en dat dit woord “werd gebruikt door de Grieken om een vergadering van burgers te ‘verzamen’ om over diverse staatsaangelegenheden te discussiëren, Handelingen 19:39” (1985, “Assembly”).

Het boek Hebreëen beschrijft deze vergadering van gelovigen als een “plechtige vergadering van eerstgeborenen” (Hebreëen 12:23, NBG). Paulus omschrijft deze vergadering als “de gemeente van de levende God, zuil en fundament van de waarheid” (1 Timotheüs 3:15).

Gevaren van misleiding

Jezus waarschuwde: “De poort is *nauw* en de weg is *smal* [of *moelijk*] die naar het leven leidt, en *weinig* zijn er die hem vinden” (Mattheüs 7:14).

Moeten we hierover verbaasd zijn? De meeste mensen negeren eenvoudigweg Jezus’ woorden als zij er niet mee kunnen instemmen. Desalniettemin zegt Jezus tegen degenen die Zijn ware discipelen willen zijn, dat zij “binnen (moeten gaan) door de nauwe poort, want *wijd* is de poort en *breed* is de weg die naar het verderf leidt, en *velen* zijn er die daardoor naar binnen gaan” (vers 13).

Zelfs als men een leerling van Christus wordt, loopt men nog altijd het gevaar om terug in de klauwen van Satan, de aartsvijand van iedereen die godvruchtig wil leven, geworpen te worden. De apostel Paulus uitte zijn bezorgdheid over degenen die onder zijn dienaarschap tot Christus zijn bekeerd:

“Maar ik vrees dat, zoals de slang met zijn sluwheid Eva verleid heeft, zo misschien ook uw gedachten bedorven worden, weg van de eenvoud die in Christus is. Want als er iemand komt die een andere Jezus predikt, die wij niet gepredikt hebben, of als u een andere geest ontvangt dan die u ontvangen hebt, of een ander Evangelie, dat u niet aangenomen hebt, dan verdraagt u dat best” (2 Korinthe 11:3-4).

Paulus verbaasde zich erover dat mensen zich zo eenvoudig van zijn onderwijs af lieten brengen door een namaakevangelie, een misleidende geest omarmden en zelfs een valse bekering en valse Messias aanvaardden. Satan is de meesterverleider. Te veel mensen zijn een eenvoudige prooi, zelfs nadat zij Gods waarheid hebben omarmd. Zij worden door overtuigende leraren, die een valse gerechtigheid verkopen, weggelokt.

Paulus vervolgt: “Want zulke lieden zijn valse apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus. En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht. Het is dus niets bijzonders als ook zijn dienaars zich voordoen als dienaars van

gerechtigheid. Hun einde zal zijn naar hun werken” (2 Korinthe 11:13-15). Het is dus niet verwonderlijk dat zo veel verschillende geloofsovertuigingen onterecht een “christelijk” label hebben en onderwijs geven uit naam van Jezus Christus! Zijn naam dient als een dekmantel voor religieuze filosofieën en doctrines, die niet van Hem of van Zijn apostelen afkomstig zijn!

Jezus waarschuwt ons: “Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de weteloosheid werkt!” (Mattheüs 7:22-23). Wetteloos handelen kan alle goede daden tenietdoen.

Ongehoorzaamheid is de levenswijze die los van God staat

Wetteloosheid zit diep in de *menselijke natuur* geworteld.

Paulus schreef dat “onze eigen wil... *vijandig* (staat) tegenover God, want hij onderwerpt zich niet aan zijn wet en is daar ook *niet toe in staat*. Wie zich door zijn eigen wil laat leiden, kan God *niet* behagen” (Romeinen 8:7-8, Nieuwe Bijbelvertaling). De mens is van nature niet geneigd om God te gehoorzamen, maar juist om

Vandaag de dag worden we geconfronteerd met honderden verschillende religieuze groeperingen. Elk ervan beweert christelijk te zijn en vindt van zichzelf dat zij dat ene speciale bezitten, waardoor zij Gods goedkeuring kunnen wegdragen.

Hem en Zijn manier van leven te weerstreven. Het resultaat is dat er alternatieven voor de ware boodschap van Christus verzonnen zijn om tegemoet te komen aan de menselijke onwil om te leven volgens Gods geboden.

De meeste mensen die zich aan dergelijke, niet door God ingestelde richtlijnen houden, zijn ongetwijfeld oprecht. Zij hebben een onjuiste boodschap geaccepteerd en geloofd. Een boodschap die al gedurende eeuwen aan de mensheid is verkocht.

Deze misleiding is ongelooflijk krachtig. Paulus voorspelde het effect dat deze misleiding zou hebben in de eindtijd: “En dan zal de wetteloze

[een machtige, valse religieuze leider] geopenbaard worden... wiens komst overeenkomstig de werking van de satan is, met allerlei kracht, tekenen en wonderen van de leugen, en met allerlei misleiding van de ongerechtigheid in hen die verloren gaan, omdat zij de liefde voor de waarheid niet aangenomen hebben om zalig te worden. En daarom zal God hun een krachtige dwaling zenden, zodat zij de leugen geloven" (2 Thessalonicenzen 2:8-11).

Onder invloed van Satan, "de god van deze eeuw", is de mensheid volledig verblind geraakt (2 Korinthe 4:4). De onzichtbare macht van de duivel domineert de mensheid zozeer, dat "de hele wereld in het boze ligt" (1 Johannes 5:19). Veel mensen hebben een vervalst evangelie geaccepteerd en hebben een verwarrende idee van wat bekering precies inhoudt.

Terug naar onze oorspronkelijke vraag: Wat onderscheidt Jezus' ware discipelen van degenen die weliswaar denken dat zij Zijn ware volgelingen zijn, maar in werkelijkheid ten prooi zijn gevallen aan Satans misleidingen?

Geroepen en uitverkoren

Het idee dat men "geroepen" en "uitverkoren" moet zijn, is afkomstig van Jezus Zelf, Die tegen Zijn discipelen zei dat "velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren" (Mattheüs 22:14). Vanuit Bijbels standpunt zijn de begrippen

Een juist begrip van het Evangelie van Jezus de Messias helpt ons om Gods plan met ons en de noodzaak van bekering te begrijpen.

geroepen zijn en *uitverkoren zijn* beide legitiem, maar ze worden zelden begrepen en stelselmatig verkeerd gebruikt. Laten we ervoor oppassen dat we deze begrippen niet verkeerd interpreteren.

"Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren." Dat is wat Jezus zei. Maar wat betekent dat? Het is Gods wens om behoud—eeuwig leven—te geven aan de gehele mensheid. "Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden" (Johannes 3:17). Het is echter belangrijk om zich te realiseren dat niet iedereen al *op dit moment*, in dit tijdperk, behouden wordt (Romeinen 11:7-8, 25-26; Efeze 1:7-10).

God *bepaalt* of iemand eeuwig leven ontvangt, doch alleen wanneer die persoon de waarheid leert en aanvaardt, zich in geloof bekeert en gedoopt

wordt. Maar hoe kan men waarheid van leugen onderscheiden?

Jezus legde uit dat de *waarheid* door God in Zijn Woord, de Bijbel, geopenbaard wordt (Johannes 17:17). Om "welgevallig" voor God te zijn, moeten allen Gods Woord erkennen en aanvaarden als de bron van waarheid. Onze Schepper "wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen" (1 Timotheüs 2:1-4).

Allen dienen zich te bekeren

Nadat we de basis van Gods waarheid hebben leren kennen, moeten we tot bekering komen. "De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, *maar dat allen tot bekering komen*" (2 Petrus 3:9). Er zijn geen uitzonderingen. God wil dat *iedereen* tot bekering komt.

Een *correct begrip* van het Evangelie van Jezus de Messias helpt ons om Gods plan met ons te begrijpen alsmede de *noodzaak* van bekering. Dat begrip van de toekomst die God voor ons in petto heeft, helpt ons om in te zien waarom we ons aan God moeten onderwerpen en waarom we ons leven met Zijn hulp moeten veranderen.

Maar hoe kan men tot dit inzicht komen? Paulus' antwoord luidt: "Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt? En hoe zullen zij prediken, als zij niet gezonden worden? Zoals geschreven staat: Hoe lieflijk zijn de voeten van hen die vrede verkondigen, van hen die het goede verkondigen!" (Romeinen 10:14-15).

Paulus zegt ons hier dat we onderwezen moeten worden door degenen die werkelijk *door God gezonden zijn*, degenen die Zijn trouwe dienstknechten zijn en die geen wetteloosheid onderwijzen. Degenen die trouw zijn aan Gods Woord, die gehoorzaamheid aan God prediken, die onderwijzen dat berouw inhoudt dat men ophoudt te zondigen—dat men stopt met het overtreden van Gods wetten (1 Johannes 3:4).

Laten we het verschil tussen *geroepen* en *uitverkoren* onder de loep nemen. Paulus schreef: "Maar wij moeten God altijd voor u danken, broeders, die geliefd bent door de Heere, dat God *u* van het begin *verkoren heeft tot zaligheid, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid*. Daartoe heeft Hij *u geroepen door ons Evangelie* om de heerlijkheid van onze Heere Jezus Christus te verkrijgen" (2 Thessalonicenzen 2:13-14).

Hier zien we dat mensen *geroepen* (uitgenodigd) worden door de verkondiging van het Evangelie (het goede nieuws van het Koninkrijk van God). Zij ontvangen de kennis dat zij zich dienen te bekeren van hun zonden.

Degenen die positief reageren op die roeping, die uitnodiging, zijn

uitverkoren om behoud te ontvangen. Hoe? Zij worden geheiligd—apart gezet—doordat zij *de waarheid geloven* en *de Heilige Geest ontvangen* en *daardoor geleid worden*.

Alleen door God geroepen zullen het kunnen begrijpen

Het proces waarbij God ons roept en uitkiest, begint met een wonder van God. Jezus zegt: “Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekt” (Johannes 6:44). Hij voegt daaraan toe: “Daarom heb Ik u gezegd dat niemand tot Mij komen kan, tenzij het hem door Mijn Vader gegeven is” (vers 65). Het is een opmerkelijk getuigenis van de geweldige macht van God, namelijk dat Hij ons kan bereiken ondanks Satans invloed, onze gebroken menselijke natuur en het feit dat deze huidige boze wereld aan ons trekt.

God *stuurt* de uitnodiging. Hij *trekt* ons hart tot Zich. Hij *geeft* ons het verlangen om Zijn wegen te leren, om onze wil aan Hem te onderwerpen. Maar we zijn van nature geneigd om ons niet te onderwerpen aan het gehoorzamen van Zijn wetten (Romeinen 8:7). Het onderwerpen van onze wil aan God is werkelijk een wonder: “Want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen” (Filippenzen 2:13).

Jezus gebruikt de parabel van de zaaier en het zaad om de verschillende reacties van de mensen op het Evangelie te laten zien. In de parabel horen allen de waarheid van Gods Woord gepredikt worden. Maar alleen degenen die God roept, begrijpen de waarheid. Mensen reageren verschillend op de boodschap. U kunt de parabel van de zaaier en het zaad lezen in Mattheüs 13, waar Jezus het verhaal niet alleen vertelt, maar ook de betekenis ervan uitlegt.

Eerst legt Jezus de reactie uit van degenen die nog niet geroepen zijn. Zij begrijpen niet wat zij horen. “Als iemand het Woord van het Koninkrijk hoort en het niet begrijpt, dan komt de boze en rukt weg wat in zijn hart gezaaid was; dat is hij bij wie langs de weg gezaaid is” (vers 19). Deze mensen begrijpen de boodschap en het belang ervan niet.

Verskillende reacties van degenen die het wel begrijpen

Vervolgens legt Hij de drie reacties uit van degenen die het wél begrijpen. God heeft hun verstand geopend; zij begrijpen wat er gezegd wordt. Maar zij reageren er op verschillende manieren op en om verschillende redenen.

“Maar bij wie op de steenachtige grond gezaaid is, dat is hij die het Woord hoort en dat meteen met vreugde ontvangt. *Hij heeft echter geen wortel in zichzelf*, maar hij is iemand van het ogenblik; en als er verdrukking of vervolging komt omwille van het Woord, struikelt hij meteen” (verzen 20-21).

De eerste reactie van deze persoon is een vreugdevolle aanvaarding,

maar hij komt er snel van terug. Waarom? Hij trekt zich terug vanwege de druk van andere mensen, die de boodschap niet begrijpen. Hij maakt zich meer bezorgd om *wat mensen denken*, dan om wat *God* denkt. Hij is bang om opschudding te veroorzaken. Zich aanpassen aan degenen om hem heen is belangrijker. De druk of vervolging die hij ervaart bij zijn poging om volgens Gods weg te leven, maakt dat hij struikelt. Hij wijst de roeping van God af.

“En bij wie in de dorens gezaaid is, dat is hij die het Woord hoort; maar de *zorgen van deze wereld en de verleiding van de rijkdom* verstikken het Woord, en het wordt onvruchtbaar” (vers 22).

Deze persoon maakt zich niet zoveel zorgen over de mening van zijn vrienden. Maar hij heeft een ander probleem—hij is *zelfzuchtig*. Al zijn interesse, tijd en energie gaat zitten in het handhaven van zijn status en het vermeerderen van zijn bezit. Hij heeft geen tijd voor God. Hij

“Bij wie in de goede aarde gezaaid is, dat is hij die het Woord hoort en begrijpt, die ook vrucht draagt en voortbrengt, de één honderd-, de ander zestig-, en de ander dertigvoudig.” Deze persoon begrijpt Gods Woord en neemt het serieus. Hij brengt het in praktijk. Hij verandert zijn leven!

is te druk bezig om zichzelf te dienen. Materiële dingen zijn voor hem belangrijker dan geestelijke zaken. Ook hij wijst Gods roeping af.

“Bij wie in de goede aarde gezaaid is, dat is hij die het Woord hoort en begrijpt, die ook *vrucht draagt* en voortbrengt, de één honderd-, de ander zestig-, en de ander dertigvoudig” (vers 23).

Deze persoon begrijpt Gods Woord en neemt het serieus. Hij brengt het in praktijk. Hij verandert zijn leven! Deze persoon is uitverkoren om behoud te ontvangen. Hij stelt God op de eerste plaats in zijn leven.

Velen zijn geroepen. Velen krijgen de *kans* om God “zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen” in hen te laten werken (Filippenzen 2:13). Maar *slechts weinigen reageren* hierop. Deze weinigen komen werkelijk tot bekering en geven hun wil over aan God, door zich erop toe te leggen Zijn Geboden te gehoorzamen. Degenen die op Gods roeping *ingaan*, zijn *uitverkoren* door God, omdat zij ervoor *gekozen hebben* om Hem te dienen

en te gehoorzamen en Hem op de eerste plaats in hun leven te laten komen!

Trouw blijven

Wanneer God mensen een kans geeft om Hem te dienen, is de *keuze* aan hen. En die keuze is niet slechts een eenmalige beslissing. Zij moeten die keuze *toegewijd zijn* en daarin tot het einde *volharden* (Mattheüs 24:13).

Aan het einde van dit tijdperk binden de leiders van deze wereld “de strijd aan met het lam [Jezus Christus], maar het lam zal hen overwinnen.

Want het lam is de hoogste heer en koning, *en wie hem toebehoren, wie geroepen zijn en uitgekozen, zijn trouw*” (Openbaring 17:12-14, NBV).

Merk op dat degenen die Christus toebehoren, niet slechts geroepen en uitverkoren zijn: *ze zijn ook trouw*. Geroepen en uitverkoren zijn is niet het einde van het verhaal. We moeten *trouw blijven* aan onze roeping om behouden te worden.

Op sommige momenten zullen we onze *trouw moeten bewijzen* door beproevingen te verdragen en obstakels voor ons geloof te overwinnen als bewijs van onze voortdurende toewijding aan het dienen van God.

God heeft uitgelegd wie Zijn ware discipelen zijn. Zij worden eerst geroepen tot bekering doordat hun verstand geopend wordt om het onderwijs in de Schrift juist te kunnen begrijpen.

Zijn waarlijk bekeerde mensen worden in de Schrift omschreven als “het lichaam van Christus” (1 Korinthe 12:27) en “de gemeente van de levende God” (1 Timotheüs 3:15).

God heeft uitgelegd wie Zijn echte discipelen zijn. Eerst worden zij *geroepen* tot bekering doordat hun verstand wordt geopend om het onderwijs in de Schrift correct te kunnen begrijpen.

Als zij vervolgens kiezen om hun wil aan God over te geven, zodat Zijn Geest zowel hun hart als hun gedrag kan leiden, zijn zij *uitverkoren* om behoud te ontvangen—om deel te hebben aan Zijn eeuwige Koninkrijk. Allen die volkomen gehoorzaam blijven aan Hem zijn de werkelijke “geroepenen, uitverkorenen en gelovigen” van God!

Photos.com

Wat moet ik doen?

“Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden” (Handelingen 3:19, NBG).

De nieuwtestamentische Kerk—het geestelijke lichaam bestaande uit degenen die geroepen en uitverkoren zijn om Gods trouwe volk te worden—ontstond toen God de Heilige Geest aan Christus’ discipelen gaf tijdens een van Zijn jaarlijkse feestdagen, het Pinksterfeest. Handelingen 2 verhaalt hoe Gods Geest kwam over degenen die in Jezus hadden geloofd, Zijn onderwijs hadden aanvaard en Hem trouw volgden. Maar de wonderen hielden daar niet op. Duizenden anderen die samengekomen waren op die dag, stonden verbaasd over de wonderen die zij zagen en hoorden.

De apostel Petrus verkondigde op die dag dat de beloofde Messias gekomen was, maar was afgewezen en veroordeeld was tot een wrede dood. Petrus legde uit dat *ieder* menselijk wezen verantwoordelijk is voor Christus’ dood—niet alleen de Romeinse soldaten of de kleine groep Joden die Hem gearresteerd en overgeleverd hadden.

Onder de toeschouwers bevonden zich bezoekers uit onder andere de landen van het gebied rond de Middellandse Zee en zelfs uit Mesopotamië in het Oosten (Handelingen 2:7-11). Velen van hen zullen niet eens in Jeruzalem zijn geweest toen Jezus ter dood veroordeeld werd eerder in dat jaar.

Petrus verklaarde de diverse toeschouwers: “Israëlitische mannen, luister naar deze woorden: Jezus de Nazarener, een Man Die u van Godswege aangewezen is door krachten, wonderen en tekenen, die God in uw midden door Hem gedaan heeft, zoals u ook zelf weet, deze Jezus, Die overeenkomstig het vastgestelde raadsbesluit en de voorkennis van God overgegeven is, *hebt u gevangengenomen en door de handen van onrechtvaardigen aan het kruis gespijkerd en gedood*. God heeft Hem echter doen opstaan door de weeën van de dood te ontbinden, omdat het niet mogelijk was dat Hij daardoor vastgehouden zou worden” (verzen 22-24).

“Wat moeten we doen?”

Sommigen van Petrus’ toehoorders erkenden de betekenis van zijn woorden. Al waren zij dan wel niet rechtstreeks betrokken bij de dood van Christus, zij begrepen uit Petrus’ krachtige betoog dat de ware reden voor de kruisiging van de beloofde Messias was om de straf te betalen voor de zonden die zij en alle andere menselijke wezens hadden begaan! Voor hen was Petrus’ boodschap persoonlijk en deze raakte hen diep.

Petrus vervolgde: “Laat dan heel het huis van Israël zeker weten dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk deze Jezus, *Die u gekruisigd hebt*. En toen zij dit hoorden, werden zij *diep in het hart geraakt* en zeiden tegen Petrus en de andere apostelen: *Wat moeten wij doen, mannenbroeders?*” (verzen 36-37).

Ja, zij waren “diep in het hart geraakt”. Hun schuldgevoel overviel hen. Toen zij Petrus’ verwijt hoorden, dachten zij niet aan hun goede daden die zij ooit gedaan hadden, maar aan de zonden, die hun leven hadden besmeurd. Inderdaad, *wat moesten ze doen?*

Petrus antwoordde direct: “*Bekeer u* en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen” (vers 38). En dat is precies wat zij deden. Op die dag alleen al waren er 3.000 “die zijn woord met vreugde aannamen, (en) werden gedoopt” (vers 41).

God eist nog altijd berouw en bekering

Sinds die tijd zijn leden van Gods trouwe Kerk dezelfde boodschap blijven verkondigen die Jezus, onze Messias en Verlosser, heeft gebracht — namelijk het goede nieuws van verlossing, het Koninkrijk van God en de noodzaak voor ieder om zich te bekeren (Markus 1:14-15).

De reactie op de boodschap varieert. Sommigen schenken er geen aandacht aan. Anderen laten slechts een oppervlakkige interesse zien. Maar een klein aantal erkent dat deze bood-

Al waren zij dan niet rechtstreeks betrokken bij Christus' dood, toch begrepen sommigen dat de ware reden voor de kruisiging van de Messias was om de straf voor de door hen en door alle andere menselijke wezens begane zonden te betalen!

schap het meest opwindende en belangrijke nieuws is dat zij ooit hebben gehoord — een parel van grote waarde! Wellicht behoort u tot een van hen. Zoals we al hebben gelezen, is deze huidige boze wereld geestelijk verblind door Satan (Openbaring 12:9; 1 Johannes 5:19).

Maar God is bezig om een kleine groep uit hun blindheid te roepen. Als u behoort tot degenen die God nu roept om Zijn Woord te begrijpen en daarnaar te leven, dan zult u zichzelf waarschijnlijk dezelfde vraag

stellen als de mensen Petrus op de Pinksterdag hadden gesteld: *Wat moet ik nu doen?*

Gods Woord zegt ons dat *allen* hebben gezondigd (Romeinen 3:23). Dat slaat dus ook op ons. Maar het is veel makkelijker voor ons om de fouten en misstappen van anderen te zien, dan dat we onze eigen fouten en tekortkomingen herkennen.

Toch zijn wij allemaal schuldig aan gedachten en handelingen die tegengesteld zijn aan Gods wet van liefde. “Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en is de waarheid niet in ons. Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid” (1 Johannes 1:8-9).

Aan onze eerste voorouders is, net als aan ons, keuzevrijheid gegeven. Hoewel God Adam en Eva aanspoorde om Hem te gehoorzamen, legde Hij hun Zijn weg niet op. Vanwege Satans invloed in de Hof van Eden kozen zij ervoor om Zijn instructie te negeren, tegen Hem te rebelleren en de duivel te volgen.

Sinds die tijd oefent Satan enorme of welhaast absolute macht uit over de mensheid (2 Korinthe 4:4). Zijn rol bij het ontwikkelen van entertainment,

Bidden om een juiste geest en een nieuwe houding

Gods roeping beantwoorden houdt meer in dan alleen berouw hebben over onze individuele zondige daden. Het houdt ook een erkenning in dat ons hart en ons verstand aangetaast is door de wereld en de duivel, “de aanvoerder van de macht in de lucht” (Efeze 2:2).

We moeten inzien dat we een nieuw hart, een andere manier van denken, een juiste geest en een juiste houding nodig hebben. We moeten inzien dat het menselijke hart arglistig en ongeneeslijk is (Jeremia 17:9). We moeten verlangen naar vervanging van onze geest — onze gezindheid — door de geest van Jezus Christus (Filippenzen 2:5).

Net als koning David zouden we tot God moeten uitroepen: “Skep (in) mij een *rein hart*” (Psalm 51:12). Ons hart — dat wil zeggen, onze gezindheid, ons verstand — is de belangrijkste bron van onze problemen met zonde. Daden ontstaan als gedachten. Onze gedachten zijn sterk verbonden met wie en wat we zijn. We moeten tot God uitroepen

om Zijn goddelijke hulp om ons van binnenuit te reinigen.

Uit de grond van zijn hart pleitte David vol van berouw: “Wees mij genadig, o God, overeenkomstig Uw goedertierenheid, delg mijn overtreding uit overeenkomstig Uw grote barmhartigheid. Was mij schoon van mijn ongerechtigheid, reinig mij van mijn zonde. Want ik ken mijn overtredingen, mijn zonde staat mij voortdurend voor ogen” (Psalm 51:3-5).

David vervolgt: “Zie, U vindt vreugde in waarheid in het binnenste, in het verborgene maakt U mij wijsheid bekend. Ontzondig mij met hysop, dan zal ik rein zijn, was mij, dan zal ik witter zijn dan sneeuw. Doe mij vreugde en blijdschap horen; laat de beenderen zich verheugen die U verbrijzeld hebt. Verberg Uw aangezicht voor mijn zonden; delg al mijn ongerechtigheden uit. *Schep mij een rein hart*, o God, en vernieuw in mijn binnenste een standvastige geest” (verzen 8-12).

onderwijs, politiek, reclame en morele standaarden is reusachtig geweest. Helaas zijn wij allen het product van deze wereld. Ons verstand, onze gedachten en onze motieven weerspiegelen de jaren van invloed die Satan op ons leven heeft gehad (Efeze 2:2-3). (Meer over dit onderwerp leest u op pagina 24-25: “Wat is er mis met onze menselijke natuur?”)

Toch moeten we, met deze wetenschap in ons achterhoofd, niet vergeten dat God de Vader de “Heere van de hemel en van de aarde” (Mattheüs 11:25) is. Hij zit altijd op Zijn troon en houdt voortdurend de voortgang van Zijn grote plan en doel op deze aardbol in de gaten.

Een integraal onderdeel van Zijn plan is te waken over degenen die Hij heeft geroepen om de zonde in hun leven te overwinnen. Satan kan slechts dát doen, wat onze Schepper hem nu toestaat te doen. Dit kunnen we opmaken uit de gebeurtenissen die beschreven worden in de eerste twee hoofdstukken van het boek Job.

Jakobus legt eveneens uit: “Bied weerstand aan de duivel en hij zal van u wegvlugten” (Jakobus 4:7). Ieder van ons kan, met Gods hulp, Satans invloed op ons leven weerstaan en overwinnen.

Werp een grondige blik op uzelf

En toch moeten we in een maatschappij leven die meer en meer boosaardig, zelfzuchtig en arrogant wordt naarmate de tijd van Christus’ terugkeer nadert: “En weet dit dat in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken. Want de mensen zullen

Bekering dient een gevoel van berouw en schaamte te omvatten, maar diepe, oprechte bekering is veel meer dan eenvoudigweg een gevoel. Ons leven moet veranderen.

liefhebbers zijn van zichzelf, geldzuchtig, grootsprekers, hoogmoedig, lasteraars, hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, kwaadsprekers, onmatig, wreed, zonder liefde voor het goede, verraders, roekeloos, verwaand, meer liefhebbers van zingenot dan liefhebbers van God. Zij hebben een schijn van godsvrucht, maar hebben de kracht ervan verloochend” (2 Timotheüs 3:1-5).

Hoe kunnen wij onszelf dan losmaken van dergelijke houdingen? Oprecht berouw en ware bekering houden ook in dat wij met Gods hulp erkennen hoezeer deze houdingen ieder van ons hebben beïnvloed. Zoals

iStockphoto

Paulus uitlegde: “Net als zij lieten ook wij allen ons eens beheersen door onze wereldse begeerten, wij volgden alle zelfzuchtige verlangens en gedachten die in ons opkwamen en stonden van nature bloot aan Gods toorn, net als ieder ander” (Efeze 2:3, NBV).

Voor bekering is het noodzakelijk dat we onszelf grondig en eerlijk onderzoeken. Anders zullen we vrijwel hetzelfde reageren als de Fari- zeeën, die Christus bekritiseerden omdat Hij at met degenen op wie zij neerkeken, zoals zondaren en tollenaars. Jezus antwoordde deze gees- telijk blinde, religieuze leiders: “Wie gezond zijn, hebben geen dokter

We moeten onze manier van denken veranderen

Jezus maakt onomwonden duidelijk dat bekering een veranderen van *onze gedachten* inhoudt: “Wat uit de mens komt, dat maakt hem onrein. Want van binnenuit, uit het hart van de mensen, komen *slechte gedachten*...” (Markus 7:20-21, NBV). Hij legt uit dat wat van *binnenuit* komt ons vervuilt. Hij geeft voorbeelden van de meest voorkomende slechte gewoontes en voorkeuren, die ons gedrag en onze gedachten beheersen: “...overspel, ontucht, moord, diefstal, hebzucht, allerlei kwaadaardigheid, bedrog, losbandigheid, afgunst, lastering, hoogmoed, dwaasheid; al deze slechte dingen komen van binnenuit en verontreinigen de mens” (verzen 21-23).

De profeet Jesaja maakte heel duidelijk dat bekering ook verandering van onze manier van denken behelst: “Laat de goddeloze zijn weg verlaten, de man van ongerechtigheid zijn *gedachten*. Laat hij zich bekeren tot de HEERE, dan zal Hij Zich over hem ontfermen, tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig” (Jesaja 55:7). Hier laat Jesaja twee dingen zien waarvan we ons moeten afkeren om Gods vergeving te ontvangen—onze zondige wegen en onze zondige gedachten.

Voor bekering is het noodzakelijk om te erkennen dat in ieder geval een paar trekjes van de menselijke natuur in ons verstand aan het werk zijn, die onze gedachten beïnvloeden of zelfs beheersen. Niet ieder men-

selijk wezen geeft voortdurend toe aan elke neiging van de menselijke natuur. Maar we zondigen allen. We kennen allemaal zwakke punten. De ene persoon geeft vaker toe aan hebzucht, een ander aan eigengerechtigheid of trots. Een ander heeft wellicht moeite om oprecht en eerlijk te zijn. Maar hoe u het ook wendt of keert, ieder van ons heeft wel de neiging om egoïstische gedachten en gedragingen ten toon te spreiden.

Bekering betekent dat we onszelf moeten onderzoeken en onze eigen specifieke tekortkomingen moeten erkennen—de gebieden waarop we zondigen in gedachten of handelen. We moeten God vragen om ons te onthullen waarin we moeten veranderen.

Ook dit is een levenslang proces. Hoe meer we ons aan God onderwerpen en Zijn hulp vragen bij het ontdekken wat we moeten veranderen, hoe meer Hij ons verstand opent om te komen tot erkenning van onze fouten en zwakheden. Dit proces duurt jaren en in dit proces *groeien* toegewijde en bekeerde christenen “in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus” (2 Petrus 3:18).

Verandering in onze manier van denken is een belangrijk aspect van ware bekering. Nadat we Gods Heilige Geest hebben ontvangen, zijn we beter in staat om het juiste gedrag te blijven vertonen als de vrucht van onze nieuwe manier van denken.

nodig, maar wie ziek zijn. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars” (Lukas 5:31-32).

De Farizeeën waren te zeer geestelijk verblind om te kunnen zien hoe zij werkelijk waren. Zij voelden zich zo prettig in hun veronderstelde geestelijke staat, dat zij hun ogen sloten voor hun eigen zonden. Zij erkenden noch begrepen Christus’ waarschuwing dat zij zich moesten bekeren.

De Schrift zegt ons dat *allen* hebben gezondigd. Daaruit volgt dat wij *allen* de straf van de eeuwige dood verdienen (Romeinen 6:23). Zonder Gods tussenkomst om ons te helpen veranderen zouden we allen sterven zonder ooit opnieuw tot leven te komen!

Maar het is Gods wil om ons te veranderen, om ons in staat te stellen om berouw te hebben en tot bekering te komen: “De Heere ... heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, *maar dat allen tot bekering komen*” (2 Petrus 3:9).

God heeft voor een manier gezorgd waarop de doodstraf die ons boven het hoofd hangt, verwijderd wordt—zonder onze ongerechtigheden door de vingers te zien of te ‘vergeten’. Hij zond Zijn Zoon om de straf voor ons te betalen: “Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft” (Johannes 3:16). Indien wij ons bereidwillig afkeren van een onjuiste manier van leven is God meer dan bereidwillig om het vergoten bloed van onze Verlosser in de plaats te stellen van de doodstraf, die wij vanwege onze zonden over onszelf gebracht hebben.

Wat is bekering?

Op enig moment werd een menigte mensen door Jezus Christus ernstig gewaarschuwd: “Als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo omkomen” (Lukas 13:3, 5; vergelijk Handelingen 5:31-32).

We horen tegenwoordig nauwelijks nog het woord *bekeren*. Weinigen begrijpen wat het werkelijk betekent. Het Griekse respectievelijk Hebreeuwse woord dat met *bekeren* vertaald wordt, verwijst naar een verandering van houding, een aanzienlijke kentering in ons denken, een transformatie met de nadruk op het aanpassen van iemands gedrag.

Petrus zegt ons om “tot berouw en bekering (te komen), opdat uw zonden uitgedelgd worden” (Handelingen 3:19, NBG). Het woord dat vertaald is met “bekering” betekent *ommekeer*. Ommekeer van wat? Natuurlijk van de zonden, die uitgedelgd moeten worden. Als we dus tot bekering komen, moeten we ons dus *afkeren van de zonden*, die we hebben begaan, en moeten we ons *onvoorwaardelijk overgeven aan de wil van God*. Met andere woorden, we moeten ons afwenden van de invloed van Satan op ons leven en ons volledig en oprecht toewijden aan God.

Hoewel Christus gekomen is om onze zonden weg te nemen, moeten

wij nog steeds ons aandeel leveren. Hij is niet gekomen om ons *in* onze zonden te redden, of terwijl we met zondigen blijven *voortgaan*.

Als iemand gratie wordt verleend, wordt van die persoon verwacht dat

Bekering dient met geloof samen te gaan

Bekering van dode werken en geloof in God worden in Hebreëen 6:1 opgenomen als deel van het fundament, dat uiteindelijk leidt tot perfectie en eeuwig leven. Jezus Christus verweefde in Zijn prediking een belangrijk patroon door Zijn toehoorders regelmatig op te roepen: “Bekeer u en geloof het Evangelie” (Markus 1:15). De apostel Paulus predikte ook “de bekering tot God en het geloof in onze Heere Jezus Christus” (Handelingen 20:21).

Bekering—terugkeer naar het gehoorzamen aan God na onze rebellie tegen Hem—begint met het vragen om vergeving van onze zonden aan God en onze aanvaarding van Jezus Christus als onze persoonlijke Verlosser. Dit omvat ons vertrouwen dat het offer van Christus de straf op onze zonden draagt—door te geloven dat hierdoor ons berouw is aanvaard en onze zonden vergeven zijn. Bekering is een beslissing die niet op een gevoel alleen is gebaseerd, hoewel Handelingen 2:37 laat zien dat een diep gevoel zeker een belangrijk onderdeel vormt. Het is een beslissing en een gelofte om God oprecht te gehoorzamen door geloof in Jezus Christus. Christus’ gerechtigheid wordt de onze door geloof in en van Hem (Filippenzen 3:8-9; Romeinen 8:1-4).

Dit geloof is een diep vertrouwen in en diepe zekerheid ten aanzien van God (Hebreëen 11:1). En zonder dat kunnen we niet tot God komen: “Zonder geloof is het echter onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is, en dat Hij beloont wie Hem zoeken” (vers 6). Dergelijk geloof zal leiden tot gehoorzaamheid aan God. Het vertrouwt niet alleen op de aanvankelijke vergeving van zonden, maar het erkent ook dat God de trouwe gelovigen zal helpen om trouw te blijven.

Aangezien bekering ook verdriet ten aanzien van begane zonden omvat, omvat het ook vreugde over Gods vergeving en de zegeningen en toekomst die Hij heeft beloofd. In Markus 1:15, dat hierboven al is geciteerd, riep Jezus de mensen met name op om zich te bekeren en “*het Evangelie te geloven*”—verwijzend naar het goede nieuws van het Koninkrijk van God. De verwachting om onderdeel te worden van Gods Koninkrijk komt voort uit dit geloof. Deze verwachting is zeker reden tot vreugde, en het motiveert degenen die serieus Gods wil willen doen.

Na bekering en doop geeft God ons Zijn Heilige Geest (Handelingen 2:38). Eén belangrijk gevolg van het hebben van de Heilige Geest in ons is de ontwikkeling van geloof (Galaten 5:22-23; 1 Korinthe 12:4, 9). “Het geloof des Zoons van God” is waardoor wij nu leven (Galaten 2:20, Statenvertaling). Inderdaad, de rechtvaardigen (degenen die gerechtvaardigd zijn) *leven door geloof* (Habakuk 2:4; Romeinen 1:17; Galaten 3:11; Hebreëen 10:38).

De bekeerde mens blijft door bekering en geloof vertrouwen op het offer van Jezus Christus om zijn of haar zonden te bedekken in dit levenslange proces van overwinning. En door middel van de wonderbaarlijke hulp van Christus, Die in hem of haar leeft door de Heilige Geest, is een christen in staat om te groeien in Gods manier van leven, meer en meer door geloof wandelend in gehoorzaamheid aan Gods wet van liefde (Galaten 2:20; Filippenzen 4:13; Kolossenzen 1:29).

Om meer te weten te komen over de cruciale rol die geloof speelt in het proces van verandering van uw leven, kunt u een gratis exemplaar van ons boekje *U kunt levend geloof hebben* aanvragen.

hij zijn criminele gedragingen staakt. Aan hem wordt geen gratie verleend, zodat hij zijn leven vol overtredingen kan voortzetten. Zo moeten ook wij ons *afkeren* van zondige daden en gedachten. De apostel Johannes zegt ons: “Ieder die deze hoop op Hem heeft, *reinigt zich*, zoals Hij rein is” (1 Johannes 3:3).

Bekering omvat zowel geloven als handelen

Handelingen 16 doet verslag van de gevangenneming van Paulus en Silas in Filippi, en hoe een aardbeving hun boeien losmaakte en de deuren van hun cellen opende. De cipier, die inzag dat dit wonder van God kwam, vroeg hun wat hij moest doen om behouden te worden. Zij antwoordden hem: “*Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden, u en uw huisgenoten*” (Handelingen 16:31).

Maar waar moet dit geloof aan voldoen? Geloof hebben in Jezus is niet slechts geloven dat Hij onze Verlosser is; het is zodanig geloven in Zijn boodschap, Zijn beloften en Zijn instructies, dat u ernaar gaat handelen. Eerder al had Christus gevraagd: “Waarom noemt u Mij: Heere, Heere, en doet niet wat Ik zeg?” (Lukas 6:46).

Als we tot bekering komen, *houden we op met doen wat verkeerd is en beginnen we te leven in harmonie met Gods wegen en wetten*—Zijn wil! We stoppen welbewust en uit vrije wil met zondigen!

Bekering moet een gevoel van berouw en schaamte omvatten, maar diepe, oprechte bekering is *veel meer dan simpelweg een gevoel*. Ons *leven* moet veranderen. Als God ons roept, verwijderd Hij onze geestelijke blindheid en maakt Hij het voor ons mogelijk om Zijn Woord te begrijpen zoals nooit tevoren (Johannes 6:65; Mattheüs 13:11). Hij stelt ons in staat om in te zien hoezeer onze manier van leven tegengesteld is aan die van Hem. We belanden dan op een veelbetekenend kruispunt in ons leven. We moeten belangrijke beslissingen nemen. Het vormt een ommekeer in ons leven.

Ware bekering is een geschenk van God (Handelingen 11:18). God leidt ons daarheen als we positief reageren op wat God met ons doet (namelijk het openen van ons verstand), en Hij geeft ons begrip van Zijn Woord (Johannes 6:44; 2 Timotheüs 2:25).

Laten we, nu we op het punt gekomen zijn waarop we inzien dat we moeten veranderen, nauwkeurig de Bijbelse uitleg omtrent zonde onderzoeken, zodat we beter begrijpen *wat* we moeten veranderen.

Wat is zonde?

“Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid; want de zonde is de wetteloosheid” (1 Johannes 3:4).

We hebben geleerd dat onze eerste stap om één van Gods ge-roepen, uitverkoren en trouwe dienstknechten te worden, is het erkennen dat we zondaars zijn (Romeinen 3:23; 1 Johannes 1:8). Maar hoe *omschrijft* de Bijbel zonde? Wat is het?

De Bijbel legt ons in diverse Schriftgedeelten duidelijk uit wat zonde is, en geeft ons zodoende een beter begrip hiervan. Maar voordat we naar deze passages gaan, moeten we eerst begrijpen wat het woord *zonde* in de talen van de Bijbel betekent.

Twee algemene begrippen

De Hebreeuwse en Griekse woorden die met “zonde” worden vertaald in de Bijbel draaien om twee belangrijke begrippen. Het eerste begrip is dat van *overtreding*. Overtreden betekent “ergens buiten treden” of “een grens of limiet overschrijden”. Dit begrip kan vergeleken worden met een sportveld, waarop met lijnen de grenzen zijn aangegeven waarbinnen het spel gespeeld dient te worden. Als een speler buiten de lijnen komt, heeft hij een “overtreding” begaan; hij heeft de grenzen overschreden. Er zijn grenzen gesteld die het speelgebied aangeven, en de spelers dienen zich aan deze grenzen te houden.

De meeste andere woorden die in de Bijbel met “zonde” worden vertaald, slaan op een tweede begrip, namelijk *“het doel missen”*. Als een speler, om nogmaals een sportanalogie te gebruiken, op het doel richt en mist, hoeveel punten krijgt hij dan? Geen. Hij miste het doel waarop hij richtte.

Deze benadering van zonde behelst onze bedoeling om een bepaalde richting op te gaan, maar waarbij we uit koers raken en niet verdergaan in de richting, waarin we van plan waren te gaan. Met als gevolg dat we het doel niet halen. We missen het doel.

Dit concept bevat ook het idee van het falen in het voldoen aan een maatstaf. Om bijvoorbeeld te slagen voor de meeste studies en opleidingen dient te worden voldaan aan een bepaalde minimumstandaard. Als we niet voldoen aan die standaard slagen we niet voor de opleiding of studie. Er wordt van de prestatie verwacht dat deze aan een minimum-niveau voldoet, en alles wat daarbeneden blijft, betekent dat we zakken. Door niet aan de standaard te voldoen “missen we het doel”; we zullen

niet slagen. We kunnen het doel missen door het doel waarop we gericht waren, *te missen*, door *tekortschieten* wat het doel betreft of door *verkeerd te richten*. In al deze situaties slagen we er niet in om het door ons gestelde doel te bereiken.

Deze beide concepten, overtreden en het doel missen, impliceren een *basisvereiste*. Als we een overtreding begaan, wat dus betekent dat we aan de verkeerde kant van een grens of lijn terechtkomen, dan moet er dus een *grens* of *lijn* zijn, die overschreden is. Als we het doel missen, moet er dus een *doel* of een *maatstaf* zijn, waarop we moeten richten. Zonde is dus *het overtreden van de door God gestelde grenzen—of het missen van dat doel*.

Dit is vooral van belang voor de Bijbelse definities van zonde. De Schrift onthult de rechtvaardige grenzen en standaarden die God ons heeft gesteld. Zij geven het *speelveld* aan waarop wij ons leven dienen te leiden. Zij vormen het *doel*—het rechtvaardige karakter—waarop wij ons dienen te richten, samen met de maatstaf waarvan God van ons verwacht, dat wij daaraan voldoen.

Met andere woorden, de Bijbelse definities van zonde laten ons de standaarden zien die God ons heeft gegeven ten aanzien van wat voor Hem *aanvaardbaar is* en wat *niet aanvaardbaar is*. Ze laten ons zien wat wel en wat niet voldoet aan de standaarden. Ze onthullen de fundamentele principes, die God ons gegeven heeft, en volgens welke wij moeten leven.

De definities van zonde in de Bijbel zijn niet eenvoudigweg willekeurige zinnen die beginnen met “Gij zult” of “Gij zult niet”. Integendeel, zij laten ons zien *hoe God leeft*. Zij onthullen de geestelijke principes volgens welke Hij leeft—dezelfde standaarden, volgens welke Hij verwacht dat wij ons leven leiden.

Het overtreden van Gods wet

Wat zijn dan deze grenzen en maatstaven die God voor ons heeft gesteld en die zonde definiëren? De meest eenvoudige definitie van zonde is te vinden in 1 Johannes 3:4: “Ieder die zondigt overtreedt Gods wet, want *zondigen is Gods wet overtreden*” (NBV). Hier definieert God een *grens* voor de mensheid. Hij zegt dat zondigen het overtreden van Zijn heilige, geestelijke wet is (Romeinen 7:12-14). Het breken van die wet—terechtkomen buiten die goddelijke grens, de limiet die God voor ons heeft gesteld—is zonde.

Andere vertalingen helpen ons om een ander belangrijk inzicht met betrekking tot dit vers te verkrijgen. De Herziene Statenvertaling vertaalt het als volgt: “Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid; want *de zonde is de wetteloosheid*.”

Het Griekse woord dat met “wetteloosheid” wordt vertaald is *anomia*, hetgeen betekent “zonder wet” of “tegen de wet”. Hiermee wordt onthuld

dat zonde betekent dat men leeft alsof er geen morele wet is, of het actieve *breken* van Gods wetten en morele basisprincipes.

God gaf aan de mensheid Zijn wetten om ons Zijn weg van liefde te laten zien. Zijn wetten omschrijven op welke wijze liefde jegens God en onze medemens geuit moet worden (Deuteronomium 30:15-16; Mattheüs 22:35-40; 1 Johannes 5:3). Zonde is het breken van Gods wet van liefde. God heeft ons een manier van leven in vrede en harmonie met Hem en met de mensheid laten zien, en deze manier van leven heeft Hij vormgegeven aan de hand van Zijn wet. Als we zondigen, overtreden we die grens door Zijn wet te breken.

Een ruimere definitie van zonde

We komen een ruimere definitie van zonde tegen in 1 Johannes 5:17: “*Elke ongerechtigheid is zonde.*” Andere Bijbelvertalingen helpen ons om een beter begrip te krijgen van wat dit betekent: “Elke *verkeerde daad* is zonde” (Groot Nieuws Bijbel en Willibrordvertaling). “*Alle kwaad* is zonde” (NBV).

Het Griekse woord dat met “ongerechtigheid” en “verkeerde daad” is vertaald in deze vertalingen is *adikia*. De *Expository Dictionary of Bible Words* definieert dit als “handeling die zichtbare schade toebrengt aan andere personen door de goddelijke maatstaf te overtreden” (Lawrence Richards, 1985, “Sin”).

Andere betekenissen van het woord en het daarmee samenhangende werkwoord zijn “kwaaddoeners”;

De Schrift onthult de rechtvaardige grenzen en standaarden die God ons heeft gesteld. Zij geven het speelveld aan waarop wij ons leven dienen te leiden. Zij vormen het doel—het rechtvaardige karakter—waarop wij ons dienen te richten, samen met de maatstaf waarvan God van ons verwacht, dat wij daaraan voldoen.

“onoprecht”, “onrechtvaardig”, “goddeloosheid”, “oneerlijk zijn”, “schaden”, “onjuist behandelen”, “kwetsen” en “[iemand] onjuist bejegenen” (ibid.).

Deze betekenissen gaan verder dan alleen *fysieke* handelingen en hebben te maken met de *houdingen* en *motieven* voor ons handelen—wat er

Wat is er mis met onze menselijke natuur?

Toen God Adam en Eva schiep in de Hof van Eden, waren zij onderdeel van een geschapen orde die “zeer goed” was (Genesis 1:31). Zij neigden duidelijk niet naar het kwaad. Maar God bedoelde met de omschrijving van hun schepping als “zeer goed” niet dat Adam en Eva van nature goed waren of de neiging hadden om te kiezen voor Gods manier van leven. In eerste instantie maakten zij geen weloverwogen beslissingen ten aanzien van goed of kwaad. Hun manier van denken en hun gedrag was neutraal—een toestand die ook wel omschreven wordt als *tabula rasa*, of “onbeschreven blad”.

Als mensen van vlees en bloed hadden zij de fysieke neigingen en materiële interesses, die aan de mensheid eigen zijn. Zij verlangden naar eigenbehoud, naar fysiek genot, naar waardering, naar leren en naar het verbeteren van hun leefomstandigheden. Zij waren van nature nieuwsgierig, hielden er ook van om verveling te vermijden of, omgekeerd, te veel inspanning. De focus hierbij op zichzelf was in principe niet zondig. Maar deze op zichzelf georiënteerde focus zou tot zonde kunnen leiden als deze focus met Gods leiding en instructies in strijd zou komen.

Satan de duivel verscheen in de vorm van een slang en misleidde Eva ten aanzien van het nemen van de door God verboden vrucht door misbruik te maken van haar verlangen om van deze heerlijke vrucht te nemen om zodoende wijs te worden en haar leven te veraangenamen. Deze zwakheden in haar fysieke, vleeselijke bestaan, waaronder haar goedgegelovigheid, maakten het voor de duivel eenvoudiger om haar te misleiden. Adam werd niet misleid, maar hij gaf toch wel toe aan Satans intriges middels Eva (Genesis 3; 1 Timotheüs 2:14).

Adam en Eva zetten op die manier het pad uit waarover het hele menselijke ras zou volgen—door de leiding en invloed van Satan te aanvaarden in plaats van God te volgen.

In de voetsporen van Adam en Eva

Vanaf dat moment zou de mens zijn eigen genoegens volgen en tegen Gods geboden rebelleren. De kinderen zouden nog steeds

geboren worden met een neutrale natuur, *tabula rasa*, maar zij zouden al snel de zelfgerichte natuur van de verdorven menselijke maatschappij en cultuur om hen heen ontwikkelen als gevolg van de invloed van Satan en van een wereld waarin ieder mens zijn of haar eigen manier van leven volgt.

De menselijke neiging om zichzelf te verhogen en God ongehoorzaam te zijn staat bekend als de menselijke natuur. De Bijbel verwijst hiernaar met termen als “de vleeselijke mens”, “vleeselijke begeertes”, “eigenbelang” enzovoorts—en legt de nadruk op *egoïsme* of *zelfzucht* als voorname beweegredenen in plaats van een verlangen om God te gehoorzamen en te behagen.

Nogmaals, God *schiep* de mens niet met deze zelfzuchtige natuur, en ook kinderen worden er niet mee geboren. We vallen er allen aan ten prooi door de invloed van Satan. In werkelijkheid is het *Satans eigen verdorven natuur*, die hij het gehele menselijke ras heeft bijgebracht.

De Bijbel schetst Satan als de meester-manipulator van de menselijke natuur. Onze zwakheden in combinatie met de invloed van de duivel hebben de wereld aan het zondigen gebracht (Openbaring 12:9). Paulus legt uit dat “de god dezer eeuw”, Satan, het verstand van ongelovigen “met blindheid heeft geslagen, zodat zij het schijnsel niet ontwaren van het evangelie” (2 Korinthe 4:4, NBG).

Omdat naar onze menselijke natuur soms wordt verwezen als een zondige natuur, menen sommigen dat het slechts een probleem van enkele mensen is. Maar het is een feit dat deze natuur een probleem is voor alle mensen. Inderdaad, met Jezus Christus als enige uitzondering geldt dat “*allen hebben gezondigd* en misden de heerlijkheid van God” (Romeinen 3:23).

De apostel Paulus somt de trieste geestelijke toestand van het menselijk ras als volgt op wanneer hij een aantal passages uit de Bijbel citeert: “Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt... Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één. Hun keel is een open graf, met hun tong plegen zij bedrog... de weg van de

vrede hebben zij niet gekend. De vreze Gods staat hun niet voor ogen” (Romeinen 3:10-18).

Satans invloed op de gehele mensheid

Paulus herinnerde Christus’ discipelen eraan dat zij ook ooit gewandeld hebben “overeenkomstig het tijdperk van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van *de geest* die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid, onder wie ook *wij allen* voorheen verkeerden... en wij waren van nature kinderen des toorns...” (Efeze 2:2-3). Dit laat zien dat Satan zelfs verdorven en zondige stemmingen en houdingen ‘uitzendt’ naar de menselijke geest. Hoe machtig zijn invloed ook is, we moeten goed begrijpen dat de duivel ons niet kan dwingen om te zondigen. Hij verleidt ons simpelweg door onze vleeselijke zwakheden en de verkeerde manier van denken, waarin hij ons door de jaren heen heeft geleid. Laten we eens enkele manieren bekijken waarop Satan ons maar al te gemakkelijk manipuleert.

Ten eerste brengen onze *egoïstische, vleeselijke verlangens* ons vaak in problemen: “...de werken van het vlees...namelijk overspel, hoererij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, vijandschappen, ruzie, afgunst, woedeuitbarstingen, egoïsme, onenigheid, afwijkingen in de leer, jaloersheid, moord, dronkenschap, zwelgpertijen, en dergelijke; waarvan ik u voorzegg... dat wie zulke dingen doen, het Koninkrijk van God niet zullen beërven” (Galaten 5:19-21).

Paulus beschrijft beeldend wat het effect is van deze verkeerde verlangens op het menselijke handelen. “Daarom ook heeft God hen in de begeerten van hun hart overgegeven aan de onreinheid om hun lichamen onder elkaar te ontrenten... En omdat het hun niet goeddacht God te erkennen, heeft God hen overgegeven aan verwerpelijke denken, om dingen te doen die niet passen. Ze zijn vervuld van allerlei ongerechtigheid, hoererij, boosaardigheid, hebzucht, slechtheid. Ze zijn vol afgunst, moord, ruzie, bedrog, kwaadaardigheid. Kwaadsprekers zijn het, lasteraars, haters van God... trouwelozen, mensen zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, onbarmhartig. Zij kennen het recht [de rechtseis, NBG] van God, namelijk dat zij die zulke dingen doen de dood verdienen, en toch doen zij niet

alleen zelf deze dingen, maar stemmen ook in met hen die ze doen” (Romeinen 1:24, 28-32).

Ten tweede vormt onze *diepgewortelde onbetrouwbaarheid*, waaronder *zelfmisleiding*, een belangrijk punt van zwakte van de menselijke geest. “*Niets is zo onbetrouwbaar* als het hart, onverbeterlijk is het, wie zal het kennen?” (Jeremia 17:9, NBV). Doordat we onder invloed van Satan staan, zoeken we van nature naar manieren om onze lusten, onze zondige verlangens en ons handelen die daardoor ontstaan, te rechtvaardigen. We misleiden onszelf door te geloven dat onze verlangens eigenlijk helemaal niet zo verkeerd zijn, omdat ze natuurlijk zijn. Maar Gods Woord herinnert ons eraan: “Soms *schijnt* een weg iemand *recht*, maar het einde daarvan voert naar *de dood*” (Spreuken 14:12, NBG; 16:25. Zie ook Romeinen 6:23).

Ten derde hebben we, onder invloed van de duivel, de neiging ontwikkeld om een hekel te hebben aan het feit dat *onze zelfzuchtige verlangens beperkt worden door regels*, zelfs als het Gods regels zijn. Paulus legt dit uit: “Wie zich door zijn eigen natuur laat leiden is gericht op wat hij zelf wil, maar wie zich laat leiden door de Geest is gericht op wat de Geest wil. Wat onze eigen natuur wil brengt de dood, maar wat de Geest wil brengt leven en vrede. Onze eigen wil staat *vijandig* tegenover God, want hij *onderwerpt zich niet aan zijn wet* en *is daar ook niet toe in staat*. Wie zich door zijn eigen wil laat leiden, kan God niet behagen” (Romeinen 8:5-8, NBV). Zonder de positieve invloed van Gods Geest zou onze eerste neiging zijn om eerst onszelf te dienen en te weigeren volgens al Gods Bijbelse instructies te leven.

Om deze reden waarschuwt Paulus ons: “Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven. Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God” (Romeinen 8:13-14). We hebben de leiding door Gods Geest nodig om ons te helpen vrij te komen van de zelfzuchtige, egoïstische natuur die we onder invloed van Satan hebben ontwikkeld, en om ons te helpen in plaats daarvan een goddelijke natuur te ontwikkelen.

in ons verstand omgaat. Ze hebben betrekking op *onze gedachten*.

Jesus verklaart dit nader in Mattheüs 5:21-22: “U hebt gehoord dat tegen de ouden gezegd is: U zult niet doden; en: Wie doodt, zal door de rechtbank schuldig bevonden worden. Maar Ik zeg u: Al wie ten onrechte boos is op zijn broeder, zal schuldig bevonden worden door de rechtbank. En al wie tegen zijn broeder zegt: Raka! [leeghoofd] zal schuldig bevonden worden door de Raad; maar al wie zegt: Dwaas! [in die zin dat men een ander vervloekt als minderwaardig of hem veroordeelt] die zal schuldig bevonden worden tot het helse vuur.”

Hier legt Jezus de nadruk op het onderliggende principe van de wet: als we een ander veroordelen door hen als waardeloos of het leven onwaardig te beschouwen, lopen we door een dergelijke boosaardige, hatelijke houding het risico dat we daardoor de *eeuwige* dood moeten ondergaan, niet slechts een fysieke steniging. Christus liet ons zien dat zonde niet slechts ons *fysieke handelen* omvat, maar ook *onze gedachten* en *houding*.

We dienen ons te realiseren dat zonde in ons verstand begint. Als we slechte gedachten toelaten in ons verstand en daar laten, kan dat uiteindelijk uitmonden in een handeling, die ons tot zonde aanzet. We zijn wat we denken (Spreuken 23:7).

We moeten trouw zijn aan ons geweten

Het is Gods doel om geestelijk volwassen, goddelijk karakter in ons te vormen gedurende ons leven, zodat wij meer en meer op Hem gaan lijken (Mattheüs 5:48). Wij dienen ons aandeel te leveren in het bouwen van dit karakter door trouw te blijven aan wat juist is, ondanks dat het tegenovergestelde zo aantrekkelijk is. We moeten de verleiding weerstaan om die dingen te doen, waarvan we weten dat we ze niet horen te doen. We moeten in vertrouwen leven dat God ons de kracht zal geven om alle beproevingen waarmee we in dit leven ook maar te maken krijgen, te verdragen.

Wanneer we echter compromissen sluiten, zijn we bezig om het karakter dat God in ons aan het bouwen is, af te breken. We geven dan toe. En elke keer dat we toegeven, zullen we ontdekken dat het steeds moeilijker is om hieraan bij een volgende beproeving weerstand te bieden. Trouw blijven is een noodzakelijk onderdeel van de ontwikkeling van ons karakter.

Het sluiten van compromissen is vooral gevaarlijk vanwege de slinkse manier waarop het zich uitbreidt. Als we de ene keer ergens mee weggomen, is het de volgende keer eenvoudiger om het opnieuw te proberen. Het sluiten van compromissen groeit als een kankergezweel. Het begint langzaam en verspreidt zich dan. Voordat we het doorhebben, bevinden we ons in groot geestelijk gevaar, in een gevecht om ons geestelijke leven.

Het sluiten van compromissen betreft niet alleen het schenden van duidelijk omschreven Bijbelse maatstaven. We sluiten al compromissen als we

iets doen, waarvan we menen dat we het niet zouden moeten doen — zelfs als dat op zich niet eens echt een zonde is. Wat het verkeerd en tot een zonde maakt, is in dit geval de houding. God eist namelijk van ons een houding van zorgvuldige gehoorzaamheid en van verlangen om Hem te gehoorzamen.

Het is zelfs verkeerd om iets te doen waarvan we alleen maar denken dat het verkeerd *zou kunnen zijn* om te doen. Wat we ook doen, we moeten ervan overtuigd zijn dat het goed is — of dat het *niet* goed is. Dat is

de reden waarom God ons zegt: “*Alles wat niet uit geloof is, is zonde*” (Romeinen 14:23). Als ons handelen in strijd is met wat wij geloven dat juist is, zondigen we. We moeten dus ervoor zorgen dat we trouw zijn aan ons geweten (1 Petrus 3:15-16).

We moeten ervan overtuigd zijn dat we de dingen doen in geloof en vertrouwen, dat het

Een dergelijke boosaardige, hatelijke houding brengt het risico met zich de eeuwige dood over ons te halen. Christus liet ons zien dat zonde niet slechts ons fysieke handelen omvat, maar ook onze gedachten en houding.

juist en acceptabel is voor God — en anders moeten we ze niet doen. Onze motieven moeten juist zijn en ons geweten moet zuiver zijn in alles wat we doen. Daarom is het van groot belang dat we ons geweten op de juiste wijze ontwikkelen, zodat het in overeenstemming is met Gods Woord, de Bijbel. Onze natuurlijke geest is niet goed in het onderscheiden van wat goed is en wat verkeerd is (Jeremia 10:23). Daarom moeten we eerst Gods wegen leren, die goed en kwaad definiëren (Hebreeën 5:14).

God wil dat we leven binnen de grenzen en maatstaven die Hij voor ons heeft gesteld, en dat we onze normen, houding, gedachten en handelingen veranderen, zodat deze in lijn komen met *Zijn* maatstaven. U zou het bekeringsproces dus ook kunnen omschrijven als het toestaan dat God in ons werkt om *onze* maatstaven, normen en gedachten te vervangen door *Gods* maatstaven, normen en gedachten.

Zonde kan zelfs dat omvatten wat we *niet* doen

De Schrift laat ons zien dat we kunnen zondigen door de dingen die we doen. Maar we kunnen ook zondigen door de dingen die we *niet* doen.

Jakobus 4:17 legt dit uit: “Wie dan weet goed te doen, en het niet doet, voor hem is het zonde.” Dit vers maakt duidelijk dat sommige overtredingen zogenaamde *zonden door verzuim* omvatten.

Jakobus leert ons dus dat *het ook zonde is wanneer we verzuimen iets te doen*, waarvan we weten dat het goed is om te doen, en waarvan we erkennen dat we deze dingen zouden moeten doen. We missen het doel. We doen datgene, waarvan we weten dat we het zouden moeten doen, te kort.

De vier Evangelieën staan vol met voorbeelden van dit soort zonden. Jezus kwam vaak in botsing met mensen, die zeer nauwkeurig waren in het strikt gehoorzamen van Gods letterlijke wetten, maar die zich nooit realiseerden dat God *meer* van ons verwacht dan gewoon te voldoen aan de minimumstandaard die God voor ons gedrag heeft gesteld.

Wat is zo slecht aan zonde?

Een van de fundamentele principes van de Bijbel helpt ons te begrijpen waarom God wil dat wij stoppen met zondigen, en ons op Hem gaan richten. Dat basisprincipe is dat we *zaaien wat we oogsten!*

Paulus formuleert dit als volgt: “Dwaal niet: God laat niet met Zich spotten, want wat de mens zaait, zal hij ook oogsten. Want wie in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderf oogsten; maar wie in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven oogsten” (Galaten 6:7-8). Hij had het over de gehele mensheid, toen hij zei: “Vernieling en ellende is op hun wegen, en de weg van de vrede hebben zij niet gekend” (Romeinen 3:16-17; vergelijk Jesaja 59:7-8).

Zonde—God ongehoorzaam zijn—brengt *lijden en pijn* voort. God haat een zondige houding en zondige daden (Spreuken 8:13) vanwege de *verschrikkelijke gevolgen* ervan. Zonde leidt tot gebroken relaties, geweld en ellende. Zonde brengt scheiding tussen ons en God teweeg (Jesaja 59:1-2).

De *werkelijke zelfzuchtigheid* die schuilt achter zonde, die geen rekening houdt met anderen en zelfs onmenselijk is, wordt levendig beschreven in Spreuken 1: “Mijn zoon, als zondaars jou willen verleiden, bewillig er dan niet in. Als zij zeggen: Ga met

ons mee, laten wij loeren op bloed, zonder reden een onschuldige belagen, laten wij hen levend verslinden, zoals het graf, volledig, zoals hen die in de kuil neerdalen. Allelei kostbare bezittingen zullen wij vinden, onze huizen zullen wij vullen met buit. Je zult je lot in ons midden werpen, wij zullen allen tezamen één buidel hebben.”

“Mijn zoon, ga niet met hen op weg, weehoud je voet van hun pad, want hun voeten snellen naar het kwaad en zij haasten zich om bloed te vergieten. Voorzeker, het net wordt tevergeefs gespannen voor de ogen van al wat vleugels bezit. Zij loeren op hun eigen bloed, zij belagen hun eigen leven. Zo zijn de paden van allen die op winstbejag uit zijn, die ontnaemt haar bezitters het leven” (verzen 10-19). Of, zoals een andere vertaling vers 19 weergeeft: “Zo vergaat het een ieder die zich oneerlijk verrijkt: het kost hem zijn eigen leven” (NBG).

Zonde is als een val; wetteloosheid is een valstrik. Het mag ongevaarlijk lijken tót de gevolgen zichtbaar beginnen te worden. Dan zit de zondaar in de val, verstrikt in zijn eigen dwaasheid. Zonde beschadigt niet alleen anderen, maar vernietigt ook het karakter van de zondaar en brengt vaak ook nog zijn eigen leven in gevaar.

In Christus’ tijd hadden de Farizeeën een gedetailleerde lijst samengesteld van zaken, waarvan zij meenden dat dát juist gedrag was voor de Sabbat. Zij waren zeer toegewijd in het betalen van tienden tot op het laatste zaadje of korrel of kruid. Ze betaalden zelfs tienden van hun vermogenstoename. Zij besteedden uren aan het bestuderen van de wet, aan vasten en aan gebed. Toch noemde Christus hen “blinde geleiden”, “hypocrieten” en “adderengebroid”. Waarom?

Deze mensen begrepen eenvoudigweg niet *de bedoeling* van Gods wet. Zij legden zich er ernstig op toe om *niet* te zondigen. Maar hun aandacht ging zozeer hiernaar uit, dat zij er jammerlijk genoeg niet in slaagden om veel van de grotere, zelfs belangrijker *principes* van de wet toe te passen (Mattheüs 23:23; Hebreëen 5:12).

Neem de conflicten in oenschouw die zij met Jezus hadden. Hun

Er bestaat niet zoiets als een onschadelijke zonde. Uiteindelijk maakt zonde ieder mens tot een verliezer. Lees Psalm 1, een duidelijke les over de vruchten van het leven naar Gods weg in tegenstelling tot het resultaat van een zondig leven.

Toch komt zonde vaak verlokkelijk over, omdat het veelvuldig tijdelijke beloningen en geneugten oplevert. We worden dus constant voor keuzes gesteld. We dienen daarbij vooral oog te hebben voor de *gevolgen* van deze keuzes.

“Door het geloof heeft Mozes, toen hij groot geworden was, geweigerd een zoon van de dochter van de farao genoemd te worden. Hij koos ervoor liever met het volk van God slecht behandeld te worden dan voor een ogenblik het genot van de zonde te hebben. Hij beschouwde de smaad van Christus als grotere rijkdom dan de schatten in Egypte, want hij had het loon [dat hij van God zou ontvangen] voor ogen” (Hebreëen 11:24-26).

Het is vaak moeilijk om het eindresultaat van de zonde te overzien. Omdat de duivel de god van deze eeuw is (2 Korinthe 4:4) en hij degenen die ervoor kiezen om te zondigen, zal belonen (Mattheüs 4:8-10), kan zonde soms lijken op een snel en succesvol recept voor genot en aangename zaken.

Maar er hangt een prijskaartje aan dergelijk onjuist verkregen ‘winst’, zoals duidelijk wordt

uit Psalm 73: “Want ik was jaloers op de dwazen, toen ik de vrede van de goddelozen zag... Zij spotten en spreken boosaardig van onderdrukking, zij spreken uit de hoogte. Zij zetten hun mond op tegen de hemel, hun tong wandelt honend rond op de aarde... Zie, dezen zijn goddeloos, toch hebben zij in de wereld rust en vermeerderen hun vermogen. Ja, voor niets heb ik mijn hart gezuiverd en mijn handen in onschuld gewassen. Want de hele dag word ik gekweld en mijn bestraffing is er elke morgen...”

“Toch heb ik nagedacht om dit te kunnen begrijpen, maar het was moeite in mijn ogen, totdat ik Gods heiligdom binnenging en *op hun einde lette*.”

“Ja, U zet hen op gladde plaatsen, U doet hen in verwoesting vallen. Hoe worden zij in een ogenblik tot een verwoesting! Zij worden weggevaagd, komen om door verschrikkingen. Zoals een droom vervaagt bij het ontwaken, zult U, Heere, als U wakker wordt, hun beeld verachten...”

“Want zie, wie zich ver van U houden, zullen omkomen; U verdelgt allen die als in hoerij U verlaten. Maar wat mij betreft, het is voor mij goed dicht bij God te zijn. Ik neem mijn toevlucht tot de Heere HEERE, om al Uw werken te vertellen” (verzen 3, 8-20, 27-28).

Geen enkele tijdelijke winst is de huidige en toekomstige gevolgen van zonden waard!

grootste onenigheid betrof meestal de Sabbat. Zij waren furieus dat Christus mensen genas op de Sabbat. Volgens hun onderwijs kon men slechts medische hulp verstrekken op de Sabbat als de situatie op dat moment levensbedreigend was. Toen Jezus dus wonderen verrichtte op de Sabbat—door mensen te genezen die al jaren kreupel of ziek waren—waren zij woedend op Jezus in plaats van verheugd te zijn over de genezing van deze mensen.

De Farizeeën waren blind voor al het goede dat Jezus deed—doordat Hij het werkelijke fundament van Gods wet, namelijk liefde, medeleven en genade, liet zien. Hij verlostte mensen die jaren hadden geleden uit hun ellende. Dat Jezus op de Sabbat vol genade handelde, is een bewijs dat door dergelijke daden te verrichten *niet* het Sabbatsgebod wordt overtreden.

Het was vanwege de bewuste, geestelijke blindheid van de Farizeeën met betrekking tot het doel van de wet—en hun vijandigheid, waardoor zij ook het principe van de wet overtraden—dat Christus hen hypocrieten en slangen noemde.

Wat wij zijn moet veranderen

Soms kunnen wij dezelfde fout maken als de Farizeeën. We kunnen ons zó richten op een specifiek aspect van Gods wet dat we het *doel* van Gods wet uit het oog verliezen—uitgaande bezorgdheid en liefde jegens anderen.

Het is makkelijk om te denken dat van ons slechts verlangd wordt dat we alleen het overtreden van de *letter* van Gods wet vermijden. Maar wat zei Jezus? “Zo moet ook u, wanneer u gedaan hebt al wat u opgedragen is, zeggen: Wij zijn onnutte slaven, want wij hebben slechts gedaan wat wij moesten doen” (Lukas 17:10).

We behagen God slechts als we *méér doen* dan ons houden aan het eenvoudige minimum van Zijn wet. Een paar dagen vóór Zijn kruisiging wijdde Jezus uit over dit principe: “Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid... zullen al de volken bijeengebracht worden... Dan zal de Koning zeggen tegen hen die aan Zijn rechterhand zijn: Kom, gezegenden van Mijn Vader, beërf het Koninkrijk dat voor u bestemd is vanaf de grondlegging van de wereld. Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald. Ik was naakt en u hebt Mij gekleed; Ik ben ziek geweest en u hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis en u bent bij Mij gekomen.”

“Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: Heere, wanneer hebben wij U hongerig gezien en te eten gegeven? Of dorstig en te drinken gegeven? Wanneer hebben wij U als een vreemdeling gezien en gastvrij onthaald, of

naakt en hebben U gekleed? Wanneer hebben wij U ziek gezien of in de gevangenis en zijn bij U gekomen? En de Koning zal hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.”

“Dan zal Hij ook zeggen tegen hen die aan de linkerhand zijn: Ga weg van Mij, vervloekten, in het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bestemd is. Want Ik ben hongerig geweest en u hebt Mij niet te eten gegeven; Ik ben dorstig geweest en u hebt Mij niet te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij niet gastvrij onthaald; naakt, en u hebt Mij niet gekleed; ziek en in de gevangenis, en u hebt Mij niet bezocht... En dezen [degenen die deze dingen niet hebben gedaan] zullen gaan in de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen [degenen die deze dingen hebben gedaan] in het eeuwige leven” (Mattheüs 25:31-43, 46).

Jezus maakte dit punt duidelijk aan de hand van andere voorbeelden. Zijn parabel van Lazarus en de rijke man (Lukas 16:19-31) geeft een bijzonder goed voorbeeld van zonde door verzuim. De rijke man nam geen notitie van een arme bedelaar, een man die totaal onbelangrijk was in het drukke leven van deze rijke man, maar die door God zeer geliefd was.

Een andere rijke man vulde zijn schuren met indrukwekkende voorraden, terwijl hij te kort schoot in het bieden van een helpende hand aan degenen die dat zo nodig hadden (Lukas 12:16-21). Deze man was zó bezig om voor zichzelf schatten te verzamelen, dat zijn voorraadschuren te klein bleken en hij meer had dan hij eenvoudigweg nodig zou hebben. Maar ondertussen schonk hij geen aandacht aan de behoeften van anderen—wederom een zonde door verzuim.

Er zijn legio mogelijkheden waarbij we het goede, waarvan we weten dat we dat behoren te doen, kunnen doen. We kunnen in onze directe familie beginnen door ervoor te zorgen dat de familieleden daar een sterke, warme, liefdevolle en bemoedigende ondersteuning kunnen ervaren.

Er zijn ook voldoende mogelijkheden voor ons buiten onze families om. Gods Woord zegt ons in Jakobus 1:27 dat zuivere godsdienst is “wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld”.

God wil dat wij meer begaan zijn met anderen, dat wij onze medemens liefhebben en dat wij Zijn manier van leven weerspiegelen. Hij wil dat wij meer gaan lijken op Jezus van Nazareth, Die Zijn leven gaf als een offer voor de gehele mensheid.

Er zijn voldoende mogelijkheden voor ons om mensen, die daaraan behoefte hebben, te bemoedigen, te steunen of op een andere manier liefde te bewijzen. Als we deze dingen doen, verrichten we goede werken—door onze tijd en energie *op te offeren* voor het welzijn en nut van anderen.

Begrijpen waarom we zondigen

Nu we nader hebben onderzocht hoe de Bijbel zonde definieert — namelijk aan de hand van wat we wel en wat we niet doen — dienen we een andere belangrijke vraag nader te onderzoeken: *Waarom zondigen we?*

De apostel Paulus gaf welbespraakt uiting aan de frustratie die we ten aanzien van zonde allemaal kennen: “Wat ik namelijk teweegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik” (Romeinen 7:15).

Menselijk als Paulus was, riep hij uit: “En als ik dat doe wat ik niet wil... ben ik het echter niet meer die dit teweegbreng, maar *de zonde die in mij woont*. Want ik weet dat in mij, dat is *in mijn vlees*, niets goeds woont. Immers, *het willen* is er bij mij wel, maar het goede *teweegbrengen*, dat vind ik niet” (verzen 16-18).

Zoals Paulus stelde, lukt het ons slechts in beperkte mate om zelf aan de maatstaven en normen die God in Zijn wet gegeven heeft, te voldoen.

Jezus legde uit dat we wellicht *welwillend* zijn — ernaar verlangen — om te doen wat goed is, maar dat we toch falen omdat ons vlees zwak is

Dienen we Gods geboden te gehoorzamen?

Jezus heeft heel duidelijk laten zien dat onze gehoorzaamheid aan God ook het in acht nemen van de Tien Geboden omvat.

“En zie, er kwam iemand naar Hem toe en die zei tegen Hem: Goede Meester, wat voor goeds moet ik doen om het eeuwige leven te hebben? Hij zei tegen hem: ...Wilt u tot het leven ingaan, *neem dan de geboden in acht*. Hij zei tegen Hem: Welke? Jezus zei: U zult niet doden; u zult geen overspel plegen; u zult niet stelen; u zult geen vals getuigenis afleggen; eer uw vader en moeder; en: u zult uw naaste liefhebben als uzelf” (Mattheüs 19:16-19).

Gehoorzaamheid aan God begint met het aanvaarden van de Tien Geboden als de permanente standaard en basis voor onze normen en ons gedrag. Maar onze gehoorzaamheid dient ook de geestelijke betekenis van de Tien Geboden te omvatten.

Jezus zei ook: “Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaf-

fen, maar te *vervullen* [afkomstig van het Griekse woord *pleroo*, hetgeen ‘volledig vullen’ betekent]. Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles *geschied* is. Wie dan een van deze geringste geboden afschaft en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en onderwijst, die zal groot genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen” (Mattheüs 5:17-19).

Zondigen is hetzelfde als geen acht slaan op of weigeren te doen wat God ons zegt te doen. Jezus zegt ons dat Hij niet gekomen was om af te doen aan Gods geboden of deze af te schaffen, en dat wie dat wel meent te moeten onderwijzen in groot geestelijk gevaar verkeert. (Voor meer informatie over dit onderwerp kunt u onze gratis boekjes *De Tien Geboden* en *Het nieuwe verbond: is Gods wet afgeschaft?* aanvragen of downloaden via onze website.)

en onderhevig aan verleiding. “Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak” (Mattheüs 26:41). De *zwakheid van het vlees* speelt een belangrijke rol bij het aanzetten tot zonde.

Laten we de Schrift laten uitleggen waarom we zo vaak falen in ons voornemen om niet te zondigen, en toegeven aan verleidingen.

Jakobus stelde duidelijk dat zonde voortkomt uit onze zelfzuchtige begeerten, omdat “ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen *begeerte* wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, *wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde*” (Jakobus 1:14-15). Ons vlees is niet van nature slecht, maar het is van nature zwak, hetgeen tot gevolg heeft dat de zelfzuchtige neigingen en verlangens van ons vlees ons tot zonde aanzetten.

Paulus gaf de omvang van het probleem als volgt weer: “Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?” (Romeinen 7:24). Paulus’ eigen antwoord luidde: “Ik dank God, [omdat de verlossing komt] *door Jezus Christus, onze Heere*. Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de wet van God, maar *met het vlees* de wet van de zonde” (verzen 25-26). Paulus maakt onomwonden duidelijk dat onze zonden voortkomen uit ongecontroleerde *begeerten van het vlees*.

Wanneer is begeerte verkeerd?

Is begeerte altijd verkeerd? Toen Paulus zei: “Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, *niets goeds woont*” (Romeinen 7:18), bedoelde hij toen dat ál onze verlangens en wensen verkeerd zijn?

Zeker niet! Hij zou net zo goed gezegd kunnen hebben: “Ik weet dat in mijn vlees niets is, dat van nature slecht is.”

Het vlees is met betrekking tot zonde en rechtvaardigheid van zichzelf neutraal. Toen God namelijk Zijn schepping (waaronder Adam en Eva met hun lichamen van vlees en bloed) voltooid had, zag Hij “*al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed*” (Genesis 1:31). Niets van wat God maakt is van nature slecht.

We kunnen zelf ook bevestigen dat eetlust en andere natuurlijke behoeften van ons lichaam goede en gezonde doelen dienen. Als we geen trek zouden hebben in eten zouden we omkomen door verhongering. Maar diezelfde begeerte kan ook leiden tot vraatzucht, met alle gevolgen van dien als het niet voldoende in balans is. Niet de natuurlijke verlangens en onze eetlust zijn zondig. Het gaat om de manier waarop we ermee *omgaan* — *die is goed of verkeerd*.

Zonder verlangens zou ons leven saai en doelloos zijn. Verlangens dienen als motiverende krachten in ons leven. Dat is de reden waarom God de mechanismen, die de verlangens in ons lichaam stimuleren, schiep.

De noodzaak tot zelfbeheersing

Het is voor ons dus de uitdaging om op de juiste manier om te gaan met onze verlangens. God verwacht van ons dat wij Zijn hulp vragen om deze verlangens in juiste banen te leiden, en dat wij ook van deze hulp gebruikmaken.

Toen Paulus zich verdedigde tegenover Felix, de Romeinse heerser, sprak hij over “rechtvaardigheid, *zelfbeheersing* en over het toekomstige oordeel” (Handelingen 24:25). Zelfbeheersing is een van de belangrijke punten in het Evangelie. Paulus roept ons op: “*Verzorg het vlees niet om begeerten op te wekken*” (Romeinen 13:14). We moeten daarentegen juist onze verlangens beheersen, zodat deze niet tot zondige verlangens worden.

Zonde heeft de neiging om een domino-effect te hebben. Het neemt toe. Als een verlangen eenmaal een onbeheerste begeerte wordt, ontstaat er een keten aan reacties. Vooral ons gedrag ten opzichte van God en andere mensen wordt hierdoor beïnvloed. Een verkeerde geest ontwikkelt zich. Dat is de reden waarom Paulus ons aanmoedigt

Paulus gebruikt slavernij als analogie om de mate waarin de mens onderworpen is aan de vleselijke verleidingen die door Satan worden gemanipuleerd en beïnvloed, te illustreren.

om onszelf te “reinigen van alle bezoedeling van vlees en geest, en de heiliging (te) volbrengen in het vreezen van God” (2 Korinthe 7:1).

Het denken van het vlees

In de Schrift wordt naar een verblind verstand—een verstand dat verward is door zijn egoïstische “begeerten” (1 Petrus 4:2) en door de “verleidingen van de duivel” (Efeze 6:11)—verwezen onder de term “het denken van het vlees”. Paulus schrijft: “Immers, zij die naar het vlees zijn, *bedenken de dingen van het vlees*, maar zij die naar de Geest zijn, de dingen van de Geest. Want het *bedenken van het vlees* is de dood, maar het *bedenken van de Geest* is leven en vrede. Immers, *het denken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich namelijk niet aan de wet van God, want het kan dat ook niet*” (Romeinen 8:5-7). (Lees ook “Wat is er mis met onze menselijke natuur?” op pagina 24-25.)

Paulus gebruikt slavernij als analogie om te illustreren hoezeer de mens onderworpen is aan de vleselijke verleidingen, die door Satan worden beïnvloed en gemanipuleerd. “Weet u niet dat aan wie u uzelf als slaaf ter beschikking stelt tot gehoorzaamheid, u slaaf bent van wie u gehoorzaamt: óf van de zonde, tot de dood, óf van de gehoorzaamheid, tot gerechtigheid? Maar God zij dank: u was wel *slaaf van de zonde*, maar nu bent u van harte gehoorzaam geworden aan het voorbeeld van de leer waaraan u overgegeven bent. En, vrijgemaakt van de zonde, bent u *dienstbaar gemaakt aan de gerechtigheid*” (Romeinen 6:16-18).

Een zwakte van de wet teniet gedaan

Gods wet is volmaakt (Psalm 19:8). Gods wet is geestelijk, heilig, rechtvaardig en goed (Romeinen 7:12-14). Maar de apostel Paulus legt uit dat Gods wet, hoewel deze wel *definieert* wát zonde is (vers 7), niet kan *voorkomen* dat men zondigt. De wet geeft ons kennis omtrent de zwakte van het vlees, maar verschaft ons *niet de directe kracht* om het vlees te onderwerpen.

“Want wat voor de wet onmogelijk was, krachteloos als zij was door het vlees, dat heeft God gedaan: Hij heeft Zijn eigen Zoon gezonden in een gedaante [een lichaam van vlees en bloed] gelijk aan het zondige vlees en dat omwille van de zonde, en de zonde veroordeeld in het vlees, opdat de rechtvaardige eis van de wet [gehoorzaamheid aan Gods geboden] vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest” (Romeinen 8:3-4).

De kracht om onze menselijke verlangens en impulsen de baas te blijven, *moet van God komen door Zijn Geest*. “Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen. Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen” (Galaten 5:16-17).

Verderop zullen we ontdekken hoe onze zonden vergeven worden, zodat we Gods Heilige Geest kunnen ontvangen en we de kracht hebben om zonde te weerstaan en te overwinnen.

Waarom zou u zich laten dopen?

*“Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden”
(Markus 16:16).*

Oprechte bekering brengt ons ertoe dat wij onze wil onvoorwaardelijk aan God willen overgeven. Petrus zegt wat de volgende stap is als we eenmaal op dat punt aangekomen zijn: “Laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden” (Handelingen 2:38).

De waterdoop is een van de oudste gebruiken van het christendom. De doop heeft een diepe, symbolische betekenis en is absoluut niet nutteloos of verouderd.

Om het belang van de doop te begrijpen dienen we eerst te kijken naar de historische achtergrond ervan. De *Holman Bible Dictionary* legt het volgende uit: “Op enig moment, niet lang voor de geboorte van Jezus, begon het judaïsme sterk de nadruk te leggen op rituele wassingen om zich van onreinheid te reinigen. Dit gaat terug op de baden die de priesters namen vóór de offers (Leviticus 16:4, 24). Waarschijnlijk kort voor Jezus’ geboorte of tijdens Zijn leven begonnen de Joden heidense bekeerlingen te dopen, hoewel de besnijdenis het belangrijkste ritueel bleef om tot het judaïsme te kunnen worden toegelaten” (1991, “Baptism”).

Vanwege dit gebruik vond niemand het vreemd dat Jezus of de apostelen de nadruk legden op de noodzaak om gedoopt te worden. Maar had de doop, naast het feit dat het symbool stond voor het reinigen van onreinheden, wellicht een nog grotere betekenis voor Christus en de apostelen?

Slechts een begin

De doop herinnert ons aan diverse diepgaande, geestelijke waarheden. De doop staat symbool voor de dood, begrafenis en opstanding — zowel van Jezus als van onszelf. De doop laat zien dat we het vergoten bloed van Christus voor onze zonden aanvaardden en beeldt de dood van ons vroegere leven in het watergraf van de doop uit.

Aangezien Jezus opstond als een geestelijk wezen, staat onze opstanding uit het ‘graf’ — wanneer wij opstaan uit het doopwater — symbool voor ons nieuwe, door de Geest geleide leven. Ons begrip van de ware

betekenis van berouw en bekering tilt de doop naar een veel hoger niveau dan slechts een symbolisch niveau; de doop wordt een betekenisvolle, levensveranderende gebeurtenis.

De doop is niet het *slotstuk* van het bekeringsproces. Het markeert voor ons *een begin*. In Romeinen 6 verwijst Paulus naar de doop als een oproep om “in een nieuw leven (te) wandelen” (vers 4). Meer nog dan een symbool voor onze dood stelt hij in vers 11 dat wij “levend voor God in Christus Jezus, onze Heere” worden.

De doop is een *uitwendig* teken van een *innerlijke* verandering van ons hart en ons verstand. Paulus gebruikt in Kolossenzen 3:9-10 het volgende krachtige beeld van een nieuw leven, toegewijd aan gehoorzaamheid aan en geloof in Christus en de Vader: “Lieg niet tegen elkaar, aangezien u *de oude mens* met zijn daden *uitgetrokken hebt*, en u *met de nieuwe mens bekleed hebt*, die vernieuwd wordt tot kennis, overeenkomstig het beeld van Hem Die hem geschapen heeft.”

Het water van de doop staat symbool voor het afwassen van de zonden in ons leven zodat we vanaf dat punt verder kunnen gaan met een zuiver geweten.

Hebreeën 9:14 zegt ons dat Jezus’ offer, dat we formeel gezien aanvaardden bij onze doop, “ons geweten reinigen (zal) van dode werken om de levende God te dienen!” Dit betekent dat we door bekering en doop vergeving ontvangen en we ons niet langer meer schuldig dienen te voelen over de in het verleden begane zonden.

Hoe ver reikt Gods vergeving? David zegt hierover: “Want zo hoog de hemel is boven de aarde, zo is Zijn [Gods] goedertierenheid machtig over wie Hem vrezen. Zo ver het oosten is van het westen, zo ver heeft Hij onze overtredingen van ons gedaan” (Psalm 103:11-12).

Bij monde van Jesaja zegt God ons: “Al waren uw zonden als scharlaken, ze zullen wit worden als sneeuw; al waren ze rood als karmozijn, ze zullen worden als witte wol” (Jesaja 1:18). Door Christus’ offer staat het water van de doop symbool voor het afwassen van de zonden in ons leven (Handelingen 22:16) zodat we vanaf dat punt verder kunnen gaan met een zuiver geweten.

Waarom we Christus' offer nodig hebben

De Schrift zegt ons: “Het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere” (Romeinen 6:23). Die genadegave van eeuwig leven is ons mogelijk gemaakt door Christus' offer. “Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft” (Johannes 3:16).

Onze zonden hebben scheiding gebracht tussen ons en God (Jesaja 59:2). Door Christus' dood opent God echter de deur voor ons, zodat we met Hem verzoend kunnen worden.

Zoals Paulus ook uitlegt: “Maar God bewees ons zijn liefde doordat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. Des te zekerder is het dus dat wij, nu we door zijn dood zijn vrijgesproken, dankzij hem

Het verband tussen de betekenis en de wijze van dopen

Wat is de juiste methode van de doop—door besprenkeling, begieten met water, onderdompeling of nog een andere manier? Zoals de meeste Bijbelse handboeken laten zien, komt het woord “doop” van het Griekse woord *baptizo*, hetgeen betekent “dompelen in” of “volledig onderdompelen”. De Griekse taal gebruikt verschillende woorden om besprenkelen of begieten aan te geven, en geen van deze woorden verwijst naar de doop.

Alle Bijbelse voorbeelden laten zien dat de doop altijd werd verricht in een water, dat groot en diep genoeg was voor onderdompeling. Johannes 3:23 zegt ons bijvoorbeeld dat Johannes de Doper “doopte in Enon bij Salim, omdat daar veel water was”. Mattheüs meldt dat nadat Jezus gedoopt was, Hij “meteen (opkwam) uit het water” (Mattheüs 3:16).

Alle andere voorbeelden van door Christus' discipelen uitgevoerde dopen die in de Bijbel zijn opgenomen, volgen hetzelfde patroon. We lezen in Handelingen 8:38: “...Zij daalden beiden af in het water, zowel Filippus als de kamerheer, en hij [Filippus] doopte hem.” Er is geen Bijbels voorbeeld te vinden van een andere vorm van doop.

We kunnen daarentegen wel een belangrijke reden vinden waarom onderdompeling in water de enige juiste manier van dopen is. In Romeinen 6 beschrijft Paulus de doop als een symbolische *begravenis* (verzen 1-6). Geen enkele andere vorm van doop kan een echte begravenis uitbeelden, behalve de doop door volledige onderdompeling. De doop stelt de begravenis *van de oude mens* voor.

De Bijbel laat ons zien dat de doop uitgevoerd dient te worden in een water dat diep genoeg is om de nieuwe gelovige volledig in onder te dompelen. Een op deze wijze uitgevoerde doop heeft een zeer diepe betekenis.

Romeinen 6 laat zien dat de doop niet alleen de begravenis van de oude mens voorstelt, maar ook *ons geloof in de doop, begravenis en opstanding van Jezus* als onze Heer en Meester. De doop stelt ook onze opstanding vanuit een symbolische dood tot een nieuw, bekeerd leven voor—door op te staan uit het watergraf van de doop. Daarnaast beeldt de doop ons geloof uit dat God ons zal opwekken tot onsterfelijkheid bij Christus' terugkeer—net zoals Jezus werd opgewekt uit het graf.

zullen worden gered en niet veroordeeld. Werden we in de tijd dat we nog Gods vijanden waren al met hem verzoend door de dood van zijn Zoon, des te zekerder is het dat wij, nu we met hem zijn verzoend, worden gered door diens leven” (Romeinen 5:8-10, NBV).

“Want God heeft volledig in hem [Christus] willen wonen, en door hem alles met zich willen verzoenen, alles op de aarde en in de hemel. Want hij heeft vrede gebracht door zijn bloed, door zijn kruisdood. Dat geldt ook voor u. Vroeger had u geen band met God en was u hem vijandig gezind, zoals bleek uit uw slechte leven. Maar nu heeft hij door Christus' sterfelijk lichaam, door zijn dood, u met zich verzoend, opdat u heilig, smetteloos en zonder schuld voor hem zult staan” (Kolossenzen 1:19-22, GNB).

Honderden jaren vóór Jezus' geboorte legde de Schrift al uit dat Hij gedood zou worden als offer voor onze zonden. Jesaja schreef

De profeet Jesaja schreef over de toekomstige offerdood van de Messias: “Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, ons leed heeft Hij gedragen ... Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld.”

het volgende over de toekomstige offerdood van de Messias: “Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, bekend met ziekte, en als iemand voor wie men het gezicht verbergt; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht.”

“Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, ons leed heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen” (Jesaja 53:3-6).

Paulus legt het verband tussen Christus' dood en onze doop uit: “Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan *met Hem begraven door de doop* in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van

de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen” (Romeinen 6:3-4).

Hij vervolgt: “Dit weten wij toch, dat *onze oude mens met Hem gekruisigd is*, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen” (vers 6).

Gekocht tegen een prijs

De Bijbel omschrijft ons tot aan onze doop als slaven van onze eigen egoïstische, menselijke natuur. Maar als we eenmaal gedoopt zijn en onze zonden vergeven zijn, beschouwt God ons als dienaars van gerechtigheid. We zijn *vrijgekocht*—teruggekocht—van een leven in slavernij aan de zonde om dienaars van God en van de ware gerechtigheid te worden (Romeinen 6:16-19).

Wat er bij de doop plaatsvindt, is een letterlijke eigendomsoverdracht. Ons leven behoort nu aan God toe. Vanaf dat moment verplichten wij ons om net als Jezus te zeggen: “Laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden” (Lukas 22:42).

Paulus legt uit dat aan deze eigendomsoverdracht verplichtingen verbonden zijn: “U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn” (1 Korinthe 6:20).

Petrus gaat nader in op de prijs waarmee we gekocht zijn: “In de wetenschap dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent van uw zinloze levenswandel, die u door de vaders overgeleverd is, maar met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevlekt Lam” (1 Petrus 1:18-19).

Jezus heeft de doop bevolen

Jezus vond de ceremonie van de doop zó belangrijk, dat Hij Zijn Kerk de opdracht gaf om de wereld in te gaan en discipelen die de boodschap van het Evangelie geloven, te dopen. “Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen” (Mattheüs 28:19).

Petrus benadrukte de noodzaak van doop na bekering om zodoende Gods gave van de Heilige Geest te kunnen ontvangen (Handelingen 2:38).

De doop staat voor een serieuze, levensveranderende toewijding. De doop is alleen bedoeld voor degenen die volwassen genoeg zijn om het belang van hun beslissing te begrijpen.

Kinderen zijn (een enkeling in zijn of haar late tienerjaren daargelaten) eenvoudigweg niet in staat om dit voldoende te begrijpen en een dergelijke serieuze en levenslange keuze te maken. We zien bij elk specifiek voorbeeld ten aanzien van doop in de Bijbel, dat degenen die zich laten dopen volwassen genoeg en oud genoeg waren om bekering, doop

en de ernst van hun beslissing te begrijpen (zie “We moeten de kosten berekenen” op pagina 42). We kunnen nergens ook maar één enkel voorbeeld vinden van een kind dat zich liet dopen.

De waterdoop reinigt ons op symbolische wijze van onze in het verleden begane zonden (Handelingen 22:16). Maar Jezus Christus laat ons de toekomst niet alléén tegemoet gaan. Hij biedt ons de kostbare gave van de Heilige Geest aan om ons daarmee kracht te geven om een leven te leiden waarbij we moeten dienen in gehoorzaamheid en geloof.

Hoe God ons Zijn Geest schenkt

Wanneer we ons bekeren—in geloof in God en Christus’ offer voor de betaling van onze zonden—en we gedoopt worden, ontvangen we twee geschenken. Het ene is vergeving van onze zonden. Al onze fouten uit het verleden worden uitgewist. Ons wordt volledige vergeving geschonken. Het tweede geschenk is het ontvangen van de beloofde gave van Gods Geest.

Dit gebeurt door de ceremonie van het opleggen van handen, direct volgend op de doop door één of meer van Gods trouwe dienaren. Dit staat voor het geven van de Heilige Geest door God (Handelingen 8:14-17).

Het opleggen van handen wordt in de Bijbel beschreven als onderdeel van het geloofsfundament van een gelovige (Hebreeën 6:1-2). Deze ceremonie stelt, net als de doop, een belangrijke stap in het bekeringsproces voor. Waarom? Omdat de meeste voorbeelden in het Nieuwe Testament laten zien dat God Zijn Geest schenkt aan degenen die pas bekeerd zijn door middel van het opleggen van handen door een dienaar van Christus.

Het gebruik van het opleggen van handen vindt evenals de doop zijn oorsprong in het Oude Testament. In vroeger tijden werd dit gebruik toegepast om mensen apart te zetten—te heiligen—om God te dienen in het ambt van koning of priester. Vaak ging dit gepaard met het zegenen met olie. Soms werd het ook gebruikt om offers of andere zaken voor heilig gebruik te heiligen. Op dezelfde wijze geeft de handoplegging na de doop aan dat degene die zojuist gedoopt is, vanaf dat moment apart gezet is voor God en Zijn doelen.

Vanaf de tijd waarin de apostelen leefden, gaf de handoplegging ná de doop het werkelijke moment aan waarop de Heilige Geest ontvangen wordt en de bekeerde persoon apart gezet is voor God als Zijn kind. Alleen door de gave van Gods Geest kunnen we goddelijk geloof en gehoorzaamheid ontwikkelen. Het gebruik van de handoplegging om zodoende Gods Geest te ontvangen wordt genoemd in Handelingen 8:17, 19:6 en in 2 Timotheüs 1:6.

Zodra we Gods Geest ontvangen, beginnen we een nieuw leven van geestelijke groei, waarbij onze zelfzuchtige, menselijke natuur vervangen wordt door Gods goddelijke natuur. De doop geeft aan dat wij apart

We moeten de kosten berekenen

De doop stelt de belangrijkste verbintenis voor die we kunnen aangaan. Het geeft onze wil aan om ons leven volledig over te geven aan onze Schepper—door onze oude mens te laten sterven en uit het watergraf op te staan tot een nieuw, veranderd leven. Aangezien deze beslissing zo'n belangrijke verbintenis inhoudt, zegt de Bijbel ons om deze beslissing niet licht te nemen.

Veel mensen voelden zich aangetrokken tot Jezus en Zijn onderwijs, en grote aantallen mensen volgden Hem soms van de ene plaats naar de andere plaats. Toch daagde Hij hen met harde woorden uit om het niveau van hun toewijding te onderzoeken.

“En wie zijn kruis niet draagt en achter Mij aan komt, kan geen discipel van Mij zijn,” zei Hij eens tegen een menigte. “Want wie van u die een toren wil bouwen, gaat niet eerst zitten om de kosten te berekenen, of hij de middelen wel heeft om het werk te voltooien? Opdat niet misschien, als hij het fundament gelegd heeft en niet in staat is het te voltooien, allen die het zien, hem beginnen te bespotten, en zeggen: Deze man begon te bouwen, maar heeft het werk niet kunnen voltooien.”

“Of welke koning die een oorlog in gaat om te strijden met een andere koning, gaat niet eerst zitten om te beraadslagen of hij bij machte is met tienduizend man tegemoet te gaan die met twintigduizend man tegen hem optrekt? En zo niet, dan stuurt hij, als de ander nog ver weg is, een gezantschap om te vragen wat de vredesvoorwaarden zijn” (Lukas 14:27-32).

Hij gebruikte twee voorbeelden om Zijn punt duidelijk te maken dat we de kosten moeten berekenen van onze keuze om Hem te volgen—dat we de gevolgen moeten erkennen en aanvaarden. Als eerste gebruikte Hij het voorbeeld van iemand die aan een duur en tijdrovend bouwproject was begonnen. Hij merkte op dat niemand aan zo'n poging moet beginnen zonder eerst vast te stellen of hij het project wel kan voltooien.

In het tweede voorbeeld vergeleek Hij onze toewijding met een beslissing om een oorlog aan

te gaan—om een langdurige, uitputtende strijd te beginnen, waarbij we te maken zullen krijgen met tegenslagen, verliezen en gebrek. Zijn we bereid om tot het einde toegewijd te blijven in die strijd, ongeacht de persoonlijke verliezen, waar het mee gepaard kan gaan?

Jezus zei dat onze toewijding volledig moet zijn: “Zo kan dan ieder van u die niet *alles wat hij heeft*, achterlaat, geen discipel van Mij zijn” (vers 33). De doop stelt onze weloverwogen, bewuste toewijding aan God boven alles, en ongeacht de kosten, voor. De toewijding die Hij van ons verwacht is inderdaad groot. Maar de beloning is nog groter. En we hebben de belofte van Gods hulp gekregen: “Ik zal u beslist niet loslaten en ik zal u beslist niet verlaten” (Hebreeën 13:5).

Paulus brengt ons in herinnering dat “Hij Die in u een goed werk begonnen is, dat voltooien zal tot op de dag van Jezus Christus” (Filippenzen 1:6). Ondanks de problemen waar hij mee te maken had, bleef Paulus zijn ogen gericht houden op “de krans van de rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij op die dag geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad” (2 Timotheüs 4:8). Hij wist dat “het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden” (Romeinen 8:18).

We moeten de kosten zorgvuldig overwegen voordat we ons laten dopen. Als we eenmaal berouw hebben, Jezus' offer hebben aanvaard, gedoopt zijn en Gods Geest hebben ontvangen, is er geen weg meer terug. Jezus zegt ons dat we niet moeten twijfelen in onze toewijding. Tegen een man die twijfelde of hij Hem nu wel of niet zou volgen, zei Christus: “Niemand die zijn hand aan de ploeg slaat en kijkt naar wat achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk van God” (Lukas 9:62).

God biedt ons een zó glorieuze toekomst aan, dat de uitdagingen en beproevingen waar we mee te maken krijgen bij het najagen van die toekomst uiteindelijk nietig lijken in vergelijking met deze toekomst (lees ook Hebreeën 2:1-3).

gezet zijn als kinderen van God. Het resultaat hiervan is dat we geestelijke leiding ontvangen door Gods Geest die in ons is en die ons naar het Koninkrijk van God leidt.

Geloof u dat God u leidt tot een voller begrip van Hem en Zijn Woord? Als het antwoord ‘ja’ is, dient u serieus na te denken over de volgende stappen in uw leven—stappen waarvan God u laat zien dat u deze dient te nemen.

Men dient gedoopt te worden door een ware dienaar van Jezus Christus. Dat wil zeggen, iemand die God dient en Zijn wetten in acht neemt. Paulus schreef: “Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt? En hoe zullen zij prediken, als zij niet gezonden worden? Zoals geschreven staat: Hoe lieflijk zijn de voeten van hen die vrede verkondigen, van hen die het goede verkondigen!” (Romeinen 10:14-15).

De Verenigde Kerk van God heeft dienaren verspreid over vrijwel de gehele wereld, die zodanig

Vanaf de tijd waarin de apostelen leefden, gaf de handoplegging ná de doop het werkelijke moment aan, waarop de Heilige Geest ontvangen wordt en de bekeerde persoon apart gezet is voor God als Zijn kind.

opgeleid zijn dat zij degenen die zich in oprechte bekering tot God wenden, kunnen begeleiden in het proces dat naar de doop leidt en hen kunnen dopen. Als u merkt dat God bezig is u te roepen en u hierover graag wilt spreken met een van Gods dienaars, neemt u dan alstublieft contact op met ons (onze contactgegevens treft u achterin dit boekje en op onze website aan) en wij zullen ervoor zorgen dat een dienaar bij u in de buurt met u contact opneemt.

Na de doop begint God ons leven te veranderen door de kracht van Zijn Geest. Laten we nu de rol die Gods Geest na de doop in het leven van een christen speelt, onderzoeken.

De Heilige Geest: Gods Geest die ons verandert

“Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven. Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God” (Romeinen 8:13-14).

Niemand van ons kan zijn zonden en tekortkomingen overwinnen zonder Gods hulp. Zelfs als we onze handelingen zouden kunnen veranderen door onze wilskracht, kan alleen God ons hart veranderen.

Dat is de reden waarom Paulus de leden van de kerk in Rome opriep om niet “aan deze wereld gelijkvormig (te worden), maar... *innerlijk veranderd (te worden) door de vernieuwing van uw gezindheid*” (Romeinen 12:2) door de kracht van Gods Geest.

Eerder in deze brief, namelijk in hoofdstuk 8, helpt hij ons te begrijpen hoe de Heilige Geest in het leven van een christen werkt. In vers 14 schrijft hij dat “zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God”. Hier zien we dat als we kinderen van God willen zijn, we door de Geest van God geleid moeten worden.

Hij gaat in vers 9 verder op deze stelling in. Hier stelt Paulus eenvoudigweg dat als Gods Geest niet in u woont, u “*niet van Hem*” bent. Daarom is het zo belangrijk dat we ons bekeren en gedoopt worden—zodat we ons leven aan God kunnen overgeven en het geschenk van Zijn Geest kunnen ontvangen.

Paulus schrijft ergens anders dat Christus in u is als u een christen bent (Kolossenzen 1:27, NBV). Door de kracht en invloed van Gods Geest kunnen we Christus toestaan in ons te leven.

Paulus beschreef zijn nieuwe visie op het leven na Gods Geest te hebben ontvangen: “Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar *Christus leeft in mij*; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven” (Galaten 2:20).

Waarom kunnen theologen de Drie-eenheidsleer niet uitleggen?

Veel mensen nemen aan dat de Heilige Geest samen met God de Vader en Jezus Christus de Zoon de zogenaamde Drie-eenheid vormt. De leer van de Drie-eenheid houdt een geloof in één God in, Die bestaat uit drie onderscheiden, maar gelijkwaardige personen. Is de Heilige Geest werkelijk een derde goddelijk persoon, samen met de Vader en Jezus?

Ondanks deze aannames is het woord *Drie-eenheid* nergens in de Bijbel te vinden. De term raakte zelfs pas *enkele eeuwen* nadat de laatste boeken van de Bijbel voltooid waren als een religieuze term in gebruik.

Let op deze bekentenis in de *New Bible Dictionary*: “De term ‘Drie-eenheid’ zelf wordt in de Bijbel nergens gevonden. Het werd voor de eerste keer gebruikt door Tertulianus aan het einde van de tweede eeuw, maar raakte pas werkelijk in zwang [algemeen gebruikt in discussies] *in de vierde en vijfde eeuw*, toen het een formele status kreeg” (1996, “Trinity”).

Deze zelfde bron vervolgt met de uitleg dat “de formele doctrine van de Drie-eenheid het resultaat was van verscheidene inadequate pogingen om uit te leggen wie en wat de christelijke God werkelijk is... Om deze problemen op te lossen kwamen de Kerkvaders in 325 [na Christus] bijeen voor het Concilie van Nicea om een orthodoxe, Bijbelse definitie betreffende de goddelijke identiteit vast te stellen.” Het was echter niet eerder dan 381 “tijdens het Concilie van Constantinopel, [dat] de goddelijkheid van de Geest was bevestigd” (ibid.).

We zien dus dat de doctrine van de Drie-eenheid pas lang nadat de Bijbel voltooid was en de apostelen overleden waren, geformaliseerd werd. Latere theologen hebben er eeuwen over gedaan om vast te

stellen wat zij geloofden en om hun geloof in de Drie-eenheid te formuleren.

De uitleggingen van theologen ten aanzien van de Drie-eenheid zijn allerminst duidelijk. A.W. Tozer stelt in zijn boek *The Knowledge of the Holy* dat de Drie-eenheid een “onbegrijpelijk mysterie” is en dat pogingen om het te begrijpen “voor eeuwig zinloos zullen blijven”. Hij geeft toe dat kerken, “zonder te pretenderen het te begrijpen”, desalniettemin deze doctrine zijn blijven onderwijzen (1961, pagina’s 17-18).

Unger’s Bible Dictionary geeft in het artikel over de Drie-eenheid toe dat het drie-enige concept menselijkerwijs onbegrijpelijk is: “Allen die dit onderwerp serieus benaderen, geven toe dat de openbaring van de Schrift ons hier leidt naar de aanwezigheid van een diep mysterie; en dat alle menselijke pogingen dit te uiten wel onvolkomen moeten zijn” (1966, pagina 1118).

Waarom vinden zelfs de aanhangers van de Drie-eenheid de leer dat de Heilige Geest een derde persoon is van een veronderstelde drie-enige Godheid (samen met God de Vader en Jezus de Zoon) zo moeilijk om uit te leggen?

Omdat het niet door de Bijbel onderwezen wordt! Men kan niet iets bewijzen of uitleggen vanuit de Bijbel als het niet Bijbels is! De Bijbel is onze enige betrouwbare bron voor goddelijke openbaring en waarheid, en de leer van de Drie-eenheid vormt eenvoudigweg geen onderdeel van Gods openbaring aan de mensheid.

De Heilige Geest wordt in de Bijbel niet omschreven als een aparte persoon, maar als Gods goddelijke kracht (zie “Is de Heilige Geest een persoon?”, beginnend op pagina 46). Om meer over dit onderwerp te weten te komen, kunt u een gratis exemplaar van ons boekje *Is God een Drie-eenheid?* aanvragen of downloaden.

Nadat hij met Jezus in het watergraf van de doop begraven was, leefde Paulus een leven dat niet langer aan hemzelf toebehoorde. Hij omschreef zijn veranderde leven als een leven, waarin hij Christus toestond om *opnieuw in hem te leven*. Op deze manier behagen we God—door Zijn Zoon te imiteren. Paulus spoorde andere gelovigen aan: “Wees navolgers van mij, zoals ik navolger van Christus ben” (1 Korinthe 11:1). Hij zegt ons: “Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was” (Filippenzen 2:5).

Desalniettemin kunnen we er niet in slagen om een bekeerd leven te leven

Is de Heilige Geest een persoon?

De Bijbel spreekt over de Heilige Geest op veel manieren die laten zien dat het niet een goddelijk persoon betreft. Er wordt bijvoorbeeld naar verwezen als een *gave* (Handelingen 10:45; 1 Timotheüs 4:14). Er wordt van gezegd dat hij kan worden *uitgeblust* (1 Thessalonicenzen 5:19), dat de Geest kan worden *uitgestort* (Handelingen 2:17) en dat we *ermee gedoopt* worden (Mattheüs 3:11). De Geest moet *aangewakkerd* worden in ons (2 Timotheüs 1:6) en de Heilige Geest *vernieuwt* ons (Titus 3:5). Dit zijn zeker geen karaktertrekken van een persoon.

De Geest wordt ook wel genoemd “de Heilige Geest van de belofte, Die het onderpand is van onze erfenis... de Geest van wijsheid en van openbaring” (Efeze 1:13-14, 17).

In tegenstelling tot God de Vader en Jezus Christus, Die voortdurend worden vergeleken met menselijke wezens voor wat betreft Hun vorm en uiterlijk, wordt de Heilige Geest consistent op een andere manier afgebeeld. De Heilige Geest wordt omschreven in de vorm van een duif (Mattheüs 3:16; Markus 1:10; Lukas 3:22; Johannes 1:32) en als “tongen als van vuur” (Handelingen 2:3). Jezus vergeleek Gods Geest met “levend water” (Johannes 7:37-39).

Ook de Evangelien laten verder bewijs zien dat de Heilige Geest geen persoon is. In Mattheüs 1:20 lezen we dat Jezus door de Heilige Geest verwekt werd. Toch bad en sprak Christus continu tot de Vader als Zijn vader, en niet tot de Heilige Geest (Mattheüs 10:32, 33; 11:25-27; 12:50; 15:13; 16:17, 27; 18:10,

35). Nergens stelde Hij de Heilige Geest voor als Zijn vader.

Ook sprak Jezus niet over de Heilige Geest als een derde goddelijke persoon; integendeel, Hij sprak slechts over de relatie tussen God de Vader en Hemzelf (Mattheüs 26:39; Markus 13:32; 15:34; Johannes 5:18, 22; 8:16, 18; 10:30; 13:3; 17:11).

Als de godheid een Drie-eenheid zou zijn, dan zou de apostel Paulus dit zeker hebben begrepen en in zijn onderwijs hebben benadrukt. Toch vinden we nergens in zijn brieven een dergelijk concept terug. Paulus’ standaard openingsgroet in zijn brieven aan de gemeenten, maar ook aan individuele mensen aan wie hij schreef, is: “Genade en vrede zij u van God de Vader en van de Heere Jezus Christus.” Er is nergens sprake van de Heilige Geest.

Dezelfde groet (met kleine variaties daarin) komt voor in vrijwel elke brief die Paulus’ naam draagt: Romeinen 1:7; 1 Korinthe 1:3; 2 Korinthe 1:2; Galaten 1:3; Efeze 1:2; Filippenzen 1:2; Kolossenzen 1:2; 1 Thessalonicenzen 1:1; 2 Thessalonicenzen 1:2; 1 Timotheüs 1:2; 2 Timotheüs 1:2; Titus 1:4; en Filemon 1:3. De Heilige Geest wordt er in deze begroetingen altijd buiten gelaten—een ongelooflijk verzuim als de Heilige Geest werkelijk een aan God en Jezus gelijk persoon zou zijn geweest.

Dit is des te opmerkelijker als we bedenken dat zich onder de leden van de gemeenten waaraan Paulus schreef vele heidenen bevonden met polytheïstische achtergronden die voorheen talloze goden hadden gediend.

louter als gevolg van onze eigen inspanningen. We slagen door het gebruik van *Gods* kracht en hulp. En daarom gaan de eer en glorie naar Hem.

Om Christus te kunnen imiteren, moeten we God om hulp vragen, door Zijn geest, zodat we onze gedachten, ons handelen en onze houding in overeenstemming met Hem kunnen brengen. We moeten Zijn Geest toestaan om de leidende kracht in ons leven te worden, zodat we de eigenschappen van waar christendom kunnen voortbrengen. We moeten onszelf afvragen of we werkelijk door Gods Geest *geleid worden* en we Gods Geest niet weerstaan.

Paulus’ brieven bevatten nergens een poging van zijn kant om de Drie-eenheid uit te leggen of om te verklaren dat de Heilige Geest een aan God de Vader en Jezus Christus gelijkwaardig goddelijk persoon zou zijn.

De apostel Paulus stelt duidelijk dat er “één God (is): de Vader, uit Wie alle dingen zijn... en één Heere: Jezus Christus, door Wie alle dingen zijn” (1 Korinthe 8:6). Hij noemt de Heilige Geest niet als een goddelijk persoon.

Het laatste boek van de Bijbel (dat ook als laatste is geschreven) beschrijft “een nieuwe hemel en een nieuwe aarde” (Openbaring 21:1), wanneer de tent van God bij de mensen is en Hij bij hen zal wonen (vers 3). Jezus Christus, “het Lam”, is daar ook aanwezig (vers 22). De Heilige Geest wordt echter wederom niet expliciet genoemd—opnieuw een enorm verzuim als deze Geest de derde persoon van die Drie-eenheid zou zijn.

“God is Geest” (Johannes 4:24)—dat wil zeggen, Hij bestaat uit geest. En die geest stroomt ook *uit* Hem. De Geest die van God uitgaat, de Heilige Geest, wordt door een engel omschreven als “de *kracht* van de Allerhoogste” (Lukas 1:35). Dat is dezelfde kracht die we rechtstreeks van God kunnen ontvangen.

Veel andere Schriftgedeelten laten het verband zien tussen de Heilige Geest en Gods kracht. Paulus herinnerde Timotheüs er bijvoorbeeld aan dat “ons niet gegeven (is) een geest van vreesachtigheid, maar van *kracht* en liefde en bezonnenheid” (2 Timotheüs 1:7; zie ook Zacharia 4:6; Micha 3:8).

Lukas 4:14 geeft aan dat Jezus Christus Zijn bediening “in de kracht van de Geest” (GNB) begon. Toen Jezus zei dat de Heilige Geest

gegeven zou worden aan Zijn volgelingen na Zijn dood, zei Hij hun: “U zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal” (Handelingen 1:8).

Petrus vermeldt dat “God Jezus van Nazareth gezalfd heeft met de Heilige Geest en met *kracht* en hoe Hij [Jezus] het land doorgedaan is, terwijl Hij goeddeed en allen die door de duivel overweldigd waren, genas, want God was met Hem” (Handelingen 10:38). De Heilige Geest wordt hier in verband gebracht met de kracht, waardoor God met Hem was—de kracht waardoor Jezus Christus krachtige wonderen verrichtte gedurende Zijn aardse, fysieke bediening. De Heilige Geest is de aanwezigheid van Gods kracht zélf, die actief werkzaam is in Zijn dienstknechten (Psalm 51:12; 139:7).

Paulus geeft in Romeinen 15:13 en 19 te kennen dat hij ernaar verlangt dat de leden van de kerk “overvloedig (zijn) in de hoop, door de kracht van de Heilige Geest”, net zoals Jezus door hem “kracht van tekenen en wonderen, door de *kracht* des Geestes” (NBG) teweeggebracht heeft.

Deze Geest geeft christenen de kracht om een leven te leven vol groei en overwinning, een leven dat veranderd wordt om te worden als Jezus Christus.

Wanneer in de Schrift naar de Heilige Geest wordt verwezen met persoonlijke voornaamwoorden als “hij” of “hemzelf”, bewijst dit niet dat de Heilige Geest een persoon is. Het woord “geest” is mannelijk en er wordt daarom in het Nederlands naar verwezen met een mannelijk persoonlijk voornaamwoord. Om te concluderen dat er daarom sprake is van een persoon is onjuist.

Om te bevatten hoe Gods Geest in ons werkt, moeten we begrijpen wat Gods Geest is. Velen zijn op dit punt verward.

Ten eerste dient u te begrijpen dat de Heilige Geest niet een onderscheiden “persoon” is als onderdeel van de “Heilige Drie-eenheid” met God de Vader en Jezus Christus. Er bestaat simpelweg geen Bijbels bewijs om de algemene leerstelling te ondersteunen, dat de Heilige Geest een onderscheiden persoon zou zijn naast de Vader en de Zoon. In de Bijbel wordt de Heilige Geest daarentegen vaak omschreven als *de kracht van God*, die in ons leven aan het werk is. Deze kracht gaat van God uit, waardoor wij “door de Geest van God geleid worden” (Romeinen 8:14).

Wat doet Gods Heilige Geest voor ons als christenen? Deze vraag is van invloed op de kern van onze religieuze geloofsoverwegingen, omdat we zonder de kracht van Gods Geest geen diepe, hechte relatie met de Vader kunnen hebben, en we ook niet Zijn kinderen kunnen worden. Het is vanwege het feit dat de Geest in ons woont, dat wij kinderen van God genoemd worden (Romeinen 8:14-17).

We moeten begrijpen wat het betekent om “door de Geest van God geleid (te) worden” (Romeinen 8:14). Gods Geest dwingt ons niet, trekt niet aan ons, duwt ons niet in een bepaalde richting; Gods Geest *leidt* ons.

Gods Geest weerhoudt ons er niet van om te zondigen en dwingt ons ook niet om het juiste te doen. Gods Geest leidt ons, maar we moeten bereid zijn om te volgen als we God willen toelaten om in ons te werken door Zijn Geest.

Goddelijke hulp door middel van Gods Geest

Hoe leidt Gods Geest ons? Laten we een aantal mogelijkheden bekijken.

De Heilige Geest zorgt ervoor dat we met God in contact blijven. Gods Geest werkt samen met onze geest, ons verstand. De apostel Johannes beschrijft dat op de volgende manier: “En wie Zijn geboden in acht neemt, blijft in Hem en Hij in hem. En hieraan weten wij dat Hij in ons blijft, namelijk aan de Geest, Die Hij ons gegeven heeft” (1 Johannes 3:24). Door Gods Geest, die Hij aan ons geeft, kunnen we door Hem beïnvloed worden ten goede. Dit staat in schril contrast met de wereld om ons heen en onze natuur, die ons juist beïnvloedt om het kwade te doen.

Gods Geest helpt ons ook om een beter begrip van Zijn waarheid te krijgen. Toen Jezus de discipelen beloofde dat Hij de Geest naar hen zou zenden, zei Hij dat de Geest hun “de weg (zal) wijzen in heel de waarheid” (Johannes 16:13).

Gods Geest geeft ons een dieper begrip van Zijn Woord, doel en wil. Zoals 1 Korinthe 2:9-11 ons zegt: “Maar het is zoals geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben. Aan ons echter heeft God het geopenbaard *door Zijn Geest*. De Geest immers

onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God. Want wie van de mensen kent de dingen van de mens dan de geest van de mens, die in hem is? Zo kent ook niemand de dingen van God dan de Geest van God.”

Zonder Gods Geest kan een mens Gods Woord en wil niet begrijpen “want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden” (vers 14).

De Heilige Geest maakt het overwinnen van zonden mogelijk. Niets is te moeilijk voor ons als de kracht van God in ons leven werkt. Romeinen 8:26 zegt ons dat Gods Geest ons in onze zwakheden tegemoet komt en ons helpt. Paulus, die de brief aan de Romeinen schreef, sprak namens ieder van ons toen hij zei: “Alle dingen zijn mij mogelijk door Christus, Die mij kracht geeft” (Filippenzen 4:13).

Jezus belooft christenen: “Bij God zijn alle dingen mogelijk” (Mattheüs 19:26; Markus 10:27). Het christelijke leven is een leven dat gekenmerkt dient te worden door overwinnen van zonden. We moeten ons realiseren dat God niet wil dat wij blijven zoals we waren toen Hij ons net riep. Integendeel, we moeten, zoals we eerder al lazen, “niet aan deze wereld gelijkvormig (worden), maar ... *innerlijk veranderd (worden) door de vernieuwing van uw gezindheid*” (Romeinen 12:2). Het christen-zijn is een levenslang proces van *overwinnen* en *groeien* — van het veranderen van onze gedachten en onze gezindheid om zodoende te worden als Jezus Christus (Filippenzen 2:5).

De Geest van God overtuigt ons geweten en helpt ons de zonde te zien zoals deze werkelijk is. Sprekende over de Heilige Geest, die Zijn volgelingen na Zijn dood zouden ontvangen, zei Jezus dat de Heilige Geest “... de wereld (zal) overtuigen van zonde” (Johannes 16:8). Doordat Gods Geest met ons geweten samenwerkt, helpt Gods Geest in ons, ons om zonde te herkennen en te vermijden. Het schuldgevoel dat we ervaren wanneer ons geweten ons confronteert met zonden is echt.

De Heilige Geest brengt goddelijke vrucht in ons voort. Net zoals een appelboom appels voortbrengt, zo brengt Gods Geest een bijzonder type vrucht voort in het leven van een christen. Paulus somt de vrucht op die duidelijk aanwezig moet zijn in het leven van degenen die door Gods Geest geleid worden, namelijk “liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing” (Galaten 5:22). Elk aspect van deze vrucht is een nadere studie op zich waard, gekoppeld aan een zelfonderzoek om te zien in welke mate deze kenmerken in ons leven aanwezig zijn. U kunt een serie artikelen over “De vrucht van de Geest” downloaden van onze website.

De apostel Petrus vat het proces van groei naar geestelijke volwassenheid samen: “Immers, Zijn [Gods] Goddelijke kracht heeft ons alles geschonken wat tot het leven en de godsvrucht behoort, door de kennis van Hem Die

ons geroepen heeft door Zijn heerlijkheid en Zijn deugd. Daardoor heeft Hij ons de grootste en kostbare beloften geschonken, opdat u daardoor deel zou krijgen aan *de Goddelijke natuur*, nadat u het verderf, dat er door de begeerte in de wereld is, ontvlucht bent.”

“En daarom moet u zich er met alle inzet op toeleggen om aan uw geloof deugd toe te voegen, aan de deugd kennis, aan de kennis zelfbeheersing, aan de zelfbeheersing volharding, aan de volharding godsvrucht, aan de godsvrucht broederliefde en aan de broederliefde liefde voor iedereen. Want als deze dingen bij u aanwezig zijn en toenemen, zullen ze u niet doelloos en onvruchtbaar laten wat de kennis van onze Heere Jezus Christus betreft. Immers, bij wie deze dingen niet aanwezig zijn, die is blind en kortzichtig, omdat hij de reiniging van zijn vroegere zonden vergeten is.”

Paulus somt de vrucht op die duidelijk aanwezig dient te zijn in degenen die door Gods Geest geleid worden, namelijk “liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing”.

“Daarom, broeders, beijver u des te meer om uw roeping en verkiezing vast te maken; want als u dat doet, zult u nooit meer struikelen. Want zo zal u in rijke mate de toegang worden verleend tot het eeuwig Koninkrijk van onze Heere en Zaligmaker, Jezus Christus” (2 Petrus 1:3-11).

De Geest van God troost en bemoedigt ons en helpt ons ook op andere manieren. Jezus Christus beloofde Zijn volgelingen dat Hij een “Trooster” (Johannes 14:16) zou sturen. Andere vertalingen spreken van een “pleitbezorger” (NBV) of een “Helper” (Willibrordvertaling 1995). Ware troost en bemoediging komen van Gods Geest, die in ons woont. We hoeven niet overmatig bezorgd te zijn over wat er met ons zou kunnen gebeuren. Gods Geest geeft ons de zekerheid dat wat er ook gebeurt, alle dingen meewerken ten goede “voor hen die God liefhebben... voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn” (Romeinen 8:28).

Deze zekerheid geeft ons een geheel andere visie op het leven, een visie die zeldzaam is in onze wereld. Ja, een christen kan ontmoedigd raken, maar door de Heilige Geest kunnen we beginnen om anders naar het leven te kijken. Zoals eerder al is opgemerkt, is vrede een vrucht van Gods Geest.

Photos.com

De groei naar geestelijke volwassenheid

“Laten wij daarom het eerste onderwijs met betrekking tot Christus laten rusten, en doorgaan tot de volmaaktheid” (Hebreeën 6:1).

Het juiste begrip van de Bijbelse waarheid dat de Heilige Geest Gods kracht is die ons leven kan veranderen, helpt ons om Zijn doel en wil met ons beter te begrijpen.

Paulus schreef dat wij “in alles *toe zouden groeien* naar Hem Die het Hoofd is, namelijk Christus” (Efeze 4:15). Hij zei ook: “Broeders, word geen kinderen in uw denken, maar wees kinderlijk in de slechtheid, en word in uw denken *volwassen*” (1 Korinthe 14:20).

Dit groeiproces omvat dat wij de neigingen van het vlees de baas moeten worden door deze te vervangen door het karakter van Jezus Christus. Maar waar moeten we beginnen?

Johannes zegt ons: “Wie uit God geboren is, zondigt niet, omdat hij Gods levenskracht in zich draagt; hij kan niet zondigen, omdat hij uit God is geboren” (1 Johannes 3:9, GNB). De bekeerde christen blijft de zonde niet bewust beoefenen. Hij had nu eenmaal besloten om zich van de zonde af te keren.

Hier wordt dan ook niet bedoeld dat we als christen *nooit* meer zullen zondigen (1 Johannes 1:8); we blijven menselijk, zijn niet volmaakt en we kunnen nog steeds beïnvloed worden door onze natuur en de verdorven wereld om ons heen. In 1 Johannes 3:9 wordt juist bedoeld dat een christen het niet tot zijn gewoonte maakt om te zondigen.

Let op deze parafrase in The Message-vertaling van 1 Johannes 3:9: “Mensen die door God zijn verwekt en tot leven zijn gebracht, maken er niet hun gewoonte van om te zondigen. Hoe zouden zij ook? Gods zaad is in hen, wat maakt dat zij zijn wie zij zijn. Het ligt niet in de aard van de door God verwekte mensen om de zonde te blijven beoefenen.”

Een werkelijk bekeerde christen zal op momenten nog struikelen en zondigen, maar hij of zij zal in zijn of haar leven ernaar blijven streven om

Verbindt God voorwaarden aan Zijn gave van eeuwig leven?

In Efeze 2:8-9 legt Paulus uit dat wij uit genade "zalig (zijn) geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen".

Het eeuwige leven is het gevolg van Gods genade. Het is Zijn geschenk, dat wij niet hebben verdiend door onze werken. Niemand zal zich er ooit op kunnen beroemen dat hij of zij de gave van eeuwig leven verdiend heeft.

Maar kunnen bepaalde handelingen die we doen — of die we *niet* doen — ons diskwalificeren voor dat geweldige geschenk van God?

Als iemand autoriteit heeft op het gebied van het ontvangen van eeuwig leven dan is het Jezus Christus wel. Uiteindelijk is Hij degene door Wie wij eeuwig leven ontvangen.

In Hebreëën 5:8-9 wordt Jezus de oorzaak van ons behoud genoemd: "Hoewel Hij de Zoon was, heeft Hij toch gehoorzaamheid geleerd uit wat Hij heeft geleden. En toen Hij volmaakt was geworden, is Hij voor *allen die Hem gehoorzamen*, een oorzaak van eeuwig zaligheid geworden."

Wat heeft dit Schriftgedeelte te betekenen als het zegt dat Hij "voor allen die Hem *gehoorzamen*, een oorzaak van eeuwig zaligheid" is geworden als behoud ("zaligheid") een geschenk van God is? Als we toch *iets moeten doen* om Gods geschenk van genade te ontvangen, hoe kan het dan een geschenk zijn?

Aan geschenken kunnen voorwaarden verbonden zijn

Het is zelfs zo dat de Bijbel laat zien dat God verschillende voorwaarden stelt om behoud te ontvangen. Sommige voorwaarden *stellen ons in staat* om dat geschenk te ontvangen, terwijl andere voorwaarden ons *diskwalificeren* om het te ontvangen.

Een voorbeeld kan dit verduidelijken. Als iemand aanbiedt om u een briefje van 100 Euro te sturen onder voorwaarde dat u hem een voorgeadresseerde, gefrankeerde envelop

stuurt, dan biedt hij u een geschenk aan. Als u de envelop niet opstuurt, ontvangt u het geschenk niet. U zou kunnen gaan klagen, maar u zou nog steeds het geschenk niet ontvangen, omdat u niet aan de gestelde voorwaarden hebt voldaan. Aan de andere kant zou u, wanneer u de envelop zou hebben opgestuurd en de belofde 100 Euro zou hebben ontvangen, het geschenk niet hebben *verdiend*. U hebt eenvoudigweg aan de voorwaarden voldaan. Het feit dat aan een geschenk voorwaarden zijn verbonden, doet niets af aan het feit dat het een geschenk betreft.

Laten we onderzoeken wat Jezus zei over wat Hij van ons verwacht om het geschenk te kunnen ontvangen. Uiteindelijk is Hij de oorzaak van ons heil.

Wat moeten we doen?

In Mattheüs 7:21 zegt Jezus: "Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, *maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is.*" Jezus maakte duidelijk dat het simpele feit dat men Hem als Heer en Meester erkent — Hem "Heere, Heere" noemt — niet voldoende is. Om het Koninkrijk te beërven, moeten we iets doen. *We moeten de wil van de Vader doen*, zoals Hij duidelijk stelt.

Jezus wil dat we begrijpen dat er meer van ons verwacht wordt om het eeuwige leven te ontvangen dan slechts een geestelijke aanvaarding. Onze overtuiging dat Hij onze Verlosser is, moet meer zijn dan alleen een warme, comfortabele gedachte of intellectueel concept. Jezus waarschuwt dat het aanroepen van Zijn naam of het Hem als "Heer" erkennen eenvoudigweg niet genoeg is.

Op zeker moment vroeg een jongeman aan Jezus hoe hij het eeuwige leven kon ontvangen. "Goede Meester, wat voor goeds moet ik doen om het eeuwige leven te hebben?" vroeg de man (Mattheüs 19:16). Het antwoord van Christus in vers 17 kan misschien als een schok komen voor degenen die denken dat

gehoorzaamheid aan Gods wet niet nodig is. Jezus antwoordde: "Wilt u tot het leven ingaan, *neem dan de geboden in acht.*"

Jezus antwoordde niet dat er niets anders nodig is dan geloven in God of in Hem. Hij zei tegen de jongeman dat hij *de geboden van God in acht moest nemen* om het geschenk van het eeuwige leven te ontvangen.

De apostel Jakobus maakte duidelijk dat geloof zinloos is als het niet met bijbehorende daden en gehoorzaamheid gepaard gaat: "U gelooft dat God één is en daar doet u goed aan. Maar ook *de demonen geloven dit*, en zij sidderen" (Jakobus 2:19).

Hij legt vervolgens uit dat geloof en vertrouwen in God enerzijds en gehoorzaamheid aan Zijn geboden anderzijds hand in hand gaan: "Maar wilt u weten, o nietig mens, dat *het geloof zonder de werken dood is*? Is Abraham, onze vader, niet uit de werken gerechtvaardigd, toen hij Izak, zijn zoon, op het altaar offerde? Ziet u wel dat het geloof samenwerkte met zijn werken en dat door de werken het geloof volmaakt is geworden?" (verzen 20-22).

Jakobus legde op deze wijze uit dat werken die voortkomen uit gehoorzaamheid en geloof, onze relatie met God in stand houden en ons tot een groter geloof en grotere gehoorzaamheid leiden. En dat is ook wat God verwacht.

De doop en de handoplegging

Jezus stelde in Markus 16:16 een andere voorwaarde om Gods geschenk van eeuwig leven te ontvangen: "*Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn*, zal zalig worden, maar wie niet geloofd zal hebben, zal verdoemd worden." De waterdooop door volledige onderdompeling is een symbolische daad, die de dood van onze oude mens voorstelt en het begin van een nieuw leven ten dienste van God, waarbij we ernaar streven om zonde te vermijden (Romeinen 6:1-23). De doop wordt gevolgd door handoplegging, waardoor wij Gods Heilige Geest kunnen ontvangen en we Hem waarlijk toebehoren (Handelingen 8:17; Romeinen 8:9). Als we ons leven niet overgeven aan God door middel van de doop en de handoplegging

om Zijn Geest te kunnen ontvangen, voldoen we — bewust of onbewust — niet aan de door Hem gestelde vereisten om Zijn geschenk van genade te kunnen ontvangen. Aan degenen die deze en andere duidelijke, Bijbelse instructies aan de kant schuiven, zegt Jezus: "Waarom noemt u Mij: Heere, Heere, en *doet niet wat Ik zeg?*" (Lukas 6:46). In Mattheüs 10:22 noemde Jezus een ander vereiste waaraan we moeten voldoen om Gods genadegave te ontvangen: "Wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden." We kunnen het eeuwige leven alsnog mislopen als we niet volharden tot het einde. Als we ons eenmaal verplicht hebben om God te gehoorzamen en ons leven aan Hem over te geven, moeten we ook op dit spoor verdergaan en niet achterom kijken (Lukas 9:62; 1 Korinthe 9:27).

Wel gratis, maar niet goedkoop

Men zegt wel eens dat behoud wel gratis, maar niet goedkoop is. Gods geschenk van leven voor ons kostte Jezus Christus Zijn leven. Hij, de enige Zoon van God, gaf Zijn leven vrijwillig op opdat wij Gods wonderbaarlijke geschenk van eeuwig leven zouden kunnen ontvangen.

Maar als tegenprestatie verwacht Hij van ons dat wij óns leven geven. "Wie mij volgt, maar niet breekt met zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja zelfs met zijn eigen leven, kan niet mijn leerling zijn. Wie niet zijn kruis draagt en mij op mijn weg volgt, kan niet mijn leerling zijn" (Lukas 14:26-27, NBV).

Onze liefde voor en onze toewijding aan Jezus Christus en God de Vader dienen voor ons van groter belang te zijn dan welke andere relatie ook. Ieder van ons moet bereid zijn om zijn "kruis" op te nemen, om Jezus trouw te blijven volgen, zelfs tijdens de grootste uitdagingen in ons leven.

De verzen 28-33 borduren op die gedachte voort en waarschuwen ons dat we moeten weten dat het aanvaarden van het geschenk van het eeuwige leven de hoogste prijs kost die we kunnen bedenken. "Zo kan dan ieder van u die niet *alles wat hij heeft, achterlaat*, geen discipel van Mij zijn" (vers 33). Net zoals Jezus Christus Zijn leven gaf voor ons, zo moeten ook wij bereid zijn om ons leven te geven om Hem te volgen!

zonde te vermijden. Dit omvat ook het leren om niet alleen verleiding te weerstaan, maar ook om omstandigheden te vermijden, waarbij men verleid kan worden om het verkeerde te doen (1 Korinthe 6:18).

In Efeze 4 geeft Paulus een eenvoudige formule om zonde te overwinnen. Hij illustreert de methode aan de hand van een aantal voorbeelden, zodat we direct begrijpen waar het om gaat. Wanneer we deze verzen onderzoeken, vallen drie stappen op die we moeten nemen om van een zondig leven over te schakelen naar een leven waarin God duidelijk in en met ons werkt.

Paulus' instructie met betrekking tot het overwinnen van onze neiging tot zondigen is de volgende: "Dat u, wat betreft de vroegere levenswandel, *de oude mens aflegt*, die te gronde gaat door de misleidende begeerten, en dat u vernieuwd wordt in de geest van uw denken, en u *bekleedt*

Een Hogepriester Die ons graag te hulp wil komen

De sleutel tot het oplossen van het probleem van de zonde in ons leven is de hulp die we ontvangen door Jezus Christus. Jezus werd niet alleen geboren om vergeving van in het verleden begane zonden mogelijk te maken, maar ook om ons te *helpen om het bolwerk van de zonde te slechten*, de diepgewortelde gewoonten, die zo moeilijk uit ons leven te verwijderen zijn. Hij is onze barmhartige Hogepriester in de hemel (Hebreeën 2:17-18; 8:1-2; 9:11-14; 10:19-23), Die voor ons pleit bij de Vader (Romeinen 8:34).

Johannes legde uit: "Belijden we onze zonden, dan zal hij, die trouw en rechtvaardig is, ons onze zonden vergeven en ons reinigen van alle kwaad" (1 Johannes 1:9, NBV).

Jezus Christus is te allen tijde bereid om ons te helpen *de overwinning* op de zonde *te behalen*: "En dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof. Wie anders is het die de wereld overwint dan hij die gelooft dat Jezus de Zoon van God is?" (1 Johannes 5:4-5).

De apostel Johannes erkent onze menselijke zwakheden door ons aan te moedigen om niet toe te geven aan de zonde. "Mijn lieve kinderen, ik schrijf u deze dingen,

opdat u niet zondigt. En als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige. En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden van de hele wereld" (1 Johannes 2:1-2).

Dit zou voldoende bemoediging moeten zijn in onze dagelijkse strijd tegen de zonde. Uiteindelijk heeft Christus dezelfde verzoeken moeten weerstaan en Hij begrijpt onze toestand volledig: "Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde. Laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip" (Hebreeën 4:15-16).

Hoe ontvangen wij deze hulp? Jezus antwoordt het volgende: "Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden. Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opengedaan worden" (Mattheüs 7:7-8).

met de nieuwe mens, die overeenkomstig het beeld van God geschapen is, in ware rechtvaardigheid en heiligheid" (Efeze 4:22-24).

De oude mens moet verdwijnen

De eerste stap is volgens Paulus om "de oude mens" af te leggen. Om dit te kunnen doen, moeten we ons ervan bewust zijn dat "de oude mens" onze vleeselijke, zelfzuchtige natuur is, die vijandig is tegenover God (Romeinen 8:7).

"De oude mens" waar Paulus naar verwijst, omvat zowel onze onbekeerde geest als de individuele zondige gedachten en zondige daden, die daaruit voortkomen. Zoals reeds aangegeven moet onze oude ik een symbolische dood sterven door middel van de waterdoop (Romeinen 6:1-4).

Met de jaren kan God wonderen in ons verrichten door het slechtste van ons te veranderen middels de veranderende kracht van Zijn Geest. Hij kan ons bevrijden van de vele zonden die ons gevangen houden—zonden waarvan we dachten dat we ze nooit zouden kunnen overwinnen. We kunnen bevrijd worden van de 'banden' die ons gevangen hielden en ons beperkten.

Met Gods hulp raken we meer en meer bevrijd van een verkeerde manier van leven, die door Paulus omschreven werd als slavernij (Romeinen 6:16). Paulus zegt dat we om bevrijd te worden van deze slavernij "wat aards in u is (moeten laten) afsterven: ontucht, zedeloosheid, hartstocht, lage begeerten en ook hebzucht—hebzucht is afgoderij" (Kolossenzen 3:5, NBV).

Zelfs na onze doop en bekering worden ons tijdens onze Bijbelstudie voortdurend details van onze menselijke natuur geopenbaard. De Schrift helpt ons om te zien welke veranderingen we nog moeten doormaken. Het Woord van God is, als we dat tenminste toelaten, krachtig, scherp, gaat door tot de kern van ons wezen "en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart" (Hebreeën 4:12).

Gods Woord helpt ons om onze verkeerde gewoonten en gedachten te onderscheiden (zie "Waarom Bijbelstudie essentieel is voor geestelijke groei" op pagina 57). We kunnen deze gewoonten en gedachten vervolgens de rug toekeren en in plaats daarvan goddelijke gedachten en goddelijke werken doen. *Maar dat kunnen we niet alleen!*

We moeten Gods Geest in ons aanwakkeren (2 Timotheüs 1:6). Die Geest kan ons dagelijks vernieuwen en zal onze nieuwe natuur de kracht geven om de zonde succesvol te bestrijden (2 Korinthe 4:16). Met behulp van Zijn Geest kunnen we "de daden van het lichaam" doden (Romeinen 8:13).

Sommigen struikelen in hun strijd om zonde te overwinnen. Dat is het gevolg van het feit dat zij proberen om die zonde op eigen kracht te over-

winnen, in plaats van te vertrouwen op de kracht die God beschikbaar stelt door Zijn Geest. Paulus erkent dit menselijke gebrek. Hij was zelf uiteraard bekend met de invloed van de menselijke natuur op ons handelen. “Als ik het goede wil doen, is het kwade dicht bij mij,” schreef hij in Romeinen 7:21. Dit Schriftgedeelte beschrijft de strijd van Paulus — en elke christen — tussen zijn menselijke natuur en zijn nieuwe goddelijke natuur.

Doordat Jezus in ons woont, kunnen we een nieuw, goddelijk leven leiden (Galaten 2:20). We kunnen verlost worden “van alle wetteloosheid” en gereinigd worden als Zijn Eigen volk om “ijverig (te zijn) in goede werken” (Titus 2:14). Met Gods hulp kunnen we overwinnaars zijn.

De nieuwe mens aandoen

Als we er alleen naar streven om de oude mens af te leggen, is het proces van het overwinnen van zonde incompleet. Nu volgt namelijk het moeilijkste gedeelte. We moeten met Gods hulp in ons karakter de positieve eigenschappen ontwikkelen, die tegengesteld zijn aan de eigenschappen, waarvan we hebben ontdekt dat ze verkeerd zijn.

Zoals Paulus uitlegde, moeten we ons bekleden met “de nieuwe mens” (Efeze 4:24), met alle daarbij behorende goddelijke eigenschappen. We moeten onze aandacht en energie richten op het goddelijke gedrag, dat we willen beoefenen.

We moeten ons concentreren op het positieve om zodoende het negatieve te elimineren. De voorbeelden van Paulus zijn op dit punt heel leerzaam en behulpzaam: “Leg daarom de leugen af en spreek de waarheid, ieder tegen zijn naaste” (vers 25).

Wanneer houdt een leugenaar op een leugenaar te zijn? Hij is niet meer een leugenaar als hij alleen maar zijn mond dichthoudt. Hij is, om het maar zo te zeggen, nog steeds een leugenaar tussen de leugens door. De enige wijze waarop een leugenaar een verandering in zijn karakter kan laten zien, is door de waarheid te spreken met zijn naaste.

Hij moet de oude mens afleggen en de nieuwe mens aandoen. Als iemand die voorheen een leugenaar was consistent de waarheid gaat vertellen, beginnen zijn oude, oneerlijke manieren te verschrompelen en af te sterven. Dit is wat er gebeurt als we met behulp van Gods Geest ernaar streven om onze vroegere levenswijze te overwinnen en deze te vervangen door Gods manier van leven.

Paulus geeft nog een voorbeeld, namelijk ten aanzien van stelen. Wanneer is een dief niet meer een dief? Iemand die op dit moment geen diefstal pleegt, kan nog wel een dief zijn ‘tussen twee diefstallen in’. Het enige duidelijke bewijs dat een dief zijn leven heeft veranderd, is als hij consistent begint om het tegenovergestelde te doen.

Stelen is eenvoudigweg een handeling van het zich iets wederrechtelijk

Waarom Bijbelstudie essentieel is voor geestelijke groei

Paulus berispte de christenen te Korinthe vanwege hun menselijke manier van doen en laten (1 Korinthe 3:1-4). Hij legde uit dat hun problemen gedeeltelijk werden veroorzaakt door het feit dat sommigen van hen *niet voldoende kennis* hadden van Gods wegen. Hij schreef: “Word op de juiste manier nuchter en zondig niet, want sommigen hebben geen kennis van God. Tot beschaming zeg ik u dit” (1 Korinthe 15:34).

We kunnen God de Vader of Zijn Zoon, Jezus Christus, niet op de juiste wijze dienen of eren tenzij wij weten *wat Zijn wil is* (Romeinen 12:2; Kolossenzen 4:12; Hebreëën 10:36). Die kennis verkrijgen we door *de Bijbel regelmatig en ijverig te bestuderen*. Paulus zegt: “Beijver u om uzelf welbepoefd voor God te stellen, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen en *die het Woord van de waarheid recht snijdt*” (2 Timotheüs 2:15).

Hij legde Timotheüs het volgende uit: “Blijft u echter bij wat u *geleerd* hebt en waarvan u verzekerd bent, omdat u weet van wie u het geleerd hebt, en u van jongs af *de heilige Schriften* kent, die u *wijs kunnen maken tot zaligheid*, door het geloof dat in Christus Jezus is” (2 Timotheüs 3:14-15).

Waarom is de Schrift zo belangrijk voor ons behoud? Paulus gaat verder: “Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeren in de rechtvaardigheid, *opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn*, tot elk goed werk volkomen toegerust” (verzen 16-17).

We leren Gods wegen door zorgvuldig Zijn instructies te lezen en erover na te denken. Denk eens na over hoe de houding ten opzichte van Gods Woord en Zijn wet is uitgedrukt in Psalm 119:97-104:

“Hoe lief heb ik Uw wet! Hij is heel de dag mijn overdenking. Uw geboden maken

mij wijzer dan mijn vijanden, want zij zijn voor eeuwig bij mij. Ik ben verstandiger dan al mijn leraren, want Uw getuigenissen zijn mij tot overdenking. Ik heb meer inzicht dan de ouderen, omdat ik Uw bevelen in acht genomen heb.”

“Ik heb mijn voeten weerhouden van alle slechte paden, *opdat ik mij aan Uw woord zal houden*. Ik ben niet afgeweken van Uw bepalingen, want U hebt mij onderwezen. Hoe zoet zijn Uw woorden voor mijn gehemelte, zoeter dan honing voor mijn mond. *Door Uw bevelen krijg ik inzicht*, daarom haat ik elk leugenpad.”

Let eens op de volgende kritiek op degenen die niet de tijd genomen hadden om Gods wil accuraat te leren kennen door Zijn Woord ijverig te bestuderen:

“Want hoewel u, gelet op de tijd, leraars zou moeten zijn, hebt u weer iemand nodig die u onderwijst in de grondbeginselen van de woorden van God. U bent geworden als mens die melk nodig hebben en niet vast voedsel. Ieder immers die van melk leeft, *is onervaren in het woord van de gerechtigheid*, want hij is een kind. Maar voor de volwassenen is er het vaste voedsel, *voor hen die hun zintuigen door het gebruik ervan geoefend hebben om te kunnen onderscheiden tussen goed en kwaad*” (Hebreëën 5:12-14).

Geestelijke groei door middel van regelmatige, zinvolle persoonlijke Bijbelstudie is van vitaal belang. Paulus vat het als volgt samen: “Ik vraag in mijn gebed, dat uw liefde steeds groter wordt en gepaard mag gaan met *kennis en volledig inzicht*, zodat u kunt beoordelen waar het op aankomt. Dan zult u op de dag van Christus zuiver en onberispelijk zijn, en rijk aan vruchten van de gerechtigheid, die u dankt aan Jezus Christus, tot lof en eer van God” (Filippenzen 1:9-11, GNB).

toe-eigenen. De tegenovergestelde benadering van een zelfzuchtige houding (wat met stelen vergeleken kan worden!) is een *gevende* houding. Met Gods hulp zou dan de dief in dit voorbeeld moeten leren *werken* “om met de handen goed werk te doen, om iets te kunnen delen met wie gebrek heeft” (vers 28).

Hoe we Gods Geest kunnen aanwakkeren

De apostel Paulus riep de leden in een van de gemeenten die hij had gesticht op: “Blus de Geest niet uit” (1 Thessalonicenzen 5:19). Hij spoorde ook de jonge evangelist Timotheüs aan: “Daarom herinner ik u eraan de genadegave van God die in u is door de oplegging van mijn handen, aan te wakkeren. Want God heeft ons niet gegeven een geest van vreesachtigheid, maar van kracht en liefde en bezonnenheid” (2 Timotheüs 1:6-7).

Paulus vergeleek Gods Geest met een gloeiend stukje kool in een smelend vuur. Hij moedigde Timotheüs aan om dat stukje kool op te stoken, om het zodanig aan te wakkeren, dat er weer vuur uit zou slaan. Hij wist dat we moeten opletten om de gave van Gods Geest niet te veronachtzamen en niet te laten uitdoven.

Hoe kunnen we de bemoediging, kracht en liefde die God ons geeft door Zijn Geest, in stand houden? We kunnen het antwoord hierop in verschillende Schriftgedeelten terugvinden.

Paulus zegt ons in Efeze 6:13: “Neem daarom de hele wapenrusting van God aan, opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad...” Satan zal er alles aan doen wat in zijn macht ligt om ons te ontmoedigen, om ons te verleiden om gedisilluseerd en bang te raken—om ons vertrouwen in God kwijt te raken. Wat bedoelde Paulus dan toen hij zei dat we “de hele wapenrusting van God” moeten aandoen als ons verdedigingsmechanisme? Wat kunnen we gebruiken om dergelijke houdingen als angst, apathie en ontmoediging, die tot een nederlaag leiden, tegen te gaan?

Paulus gaat verder: “Houd dan stand, uw middel omgord met de waarheid, en bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid, en de voeten geschoeid met bereidheid van het Evangelie van de vrede. Neem bovenal het

schild van het geloof op, waarmee u alle vurige pijlen van de boze zult kunnen uitblussen. En neem de helm van de zaligheid en het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord” (verzen 14-17; vergelijk 1 Thessalonicenzen 5:8).

Paulus zegt ons om standvastig te zijn in de waarheid die we geleerd hebben, en dat we ons daarbij moeten concentreren op het leiden van een rechtvaardig leven, ongeacht de omstandigheden. We moeten ook actief een aandeel leveren in het verspreiden van het ware Evangelie, en nooit het eeuwige leven als ons doel uit het oog verliezen. Daarbij moeten we Gods Woord gebruiken als het zwaard, dat alle misleidingen ontmaskert.

Maar net zo belangrijk is wat Paulus vervolgens noemt: “(Dat u) bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking bidt in de Geest en daarin waakzaam bent met alle volharding en smeking voor alle heiligen. Bid ook voor mij, opdat mij het woord gegeven wordt bij het openen van mijn mond, om met vrijmoedigheid het geheimenis van het Evangelie bekend te maken, waarvan ik een gezant ben in ketenen, opdat ik daarin vrijmoedig mag spreken, zoals ik moet spreken” (Efeze 6:18-20).

Ons vermogen om geestelijk sterk en actief te blijven hangt af van de mate waarin we op God vertrouwen. Onze manier om met God te communiceren om zodoende om Zijn hulp te vragen, is middels gebed.

Paulus moedigde christenen aan om het tot hun gewoonte te maken om niet alleen voor henzelf te bidden, maar ook voor Paulus en anderen. “Houd sterk aan in het gebed, en wees daarin waakzaam met dankzegging. Bid meteen ook voor ons dat God voor ons de deur van het Woord opent, om van het geheimenis van Christus te spreken, om welke oorzaak ik

Destructieve of constructieve woorden?

Paulus geeft nog een ander voorbeeld over de manier waarop we communiceren. Onze “tong” is vaak een goede graadmeter van onze dominante natuur, de goede of de slechte. Jezus merkte op: “... Uit de

ook gebonden ben, opdat ik dit geheimenis mag openbaren zoals ik erover moet spreken” (Kolossenzen 4:2-4).

Eén van de belangrijkste manieren om ervoor te zorgen dat Gods Geest actief blijft werken en aangewakkerd blijft in ons leven, is door het grote plaatje voor ogen te houden van wat God aan het doen is. Als we voornamelijk met onszelf en onze eigen problemen bezig zijn, worden we steeds kwetsbaarder voor Satans negatieve invloeden. Paulus spoorde alle nieuwe bekeerlingen aan om zichzelf te beschouwen als onderdeel van een groot werk dat God aan het doen is. Als de ‘aanvoerder’ van Gods werk in hun deel van de wereld moedigde hij hen aan om zijn inspanningen enthousiast te ondersteunen door middel van gebed.

Hij legt uit waarom hun gebeden zo belangrijk zijn: “Want wij willen niet, broeders, dat u geen weet hebt van onze verdrukking... (maar dit gebeurde) opdat wij niet op onszelf zouden vertrouwen, maar op God, Die de doden opwekt. Hij heeft ons uit zo'n groot doodsgevaar verlost, en Hij verlost ons nog. Op Hem hebben wij de hoop gevestigd dat Hij ons ook verder verlossen zal, terwijl u ons ook mede te hulp komt door het gebed, opdat door velen dankzegging voor ons gedaan wordt voor de genadegave die door velen tot ons is gekomen” (2 Korinthe 1:8-11).

Paulus maakt melding van zijn diepe liefde voor degenen die zich onder zijn bediening hebben bekeerd: “Ik dank mijn God, telkens wanneer ik aan u denk—in elk gebed van mij voor u allen bid ik altijd met blijdschap—vanwege uw gemeenschap aan het Evangelie, van de eerste dag af tot nu toe. Ik vertrouw erop dat Hij Die in u een goed werk begonnen is, dat voltooid zal tot op de dag van Jezus Christus” (Filippenzen 1:3-6).

Het is ook belangrijk dat we ons vertrouwen in

God levend en actief houden. Soms moeten we vasten combineren met gebed om onze vurigheid weer aan te wakkeren en onze toewijding aan Hem weer te vernieuwen. Koning David schreef dat hij zichzelf “kwelde... door te vasten” (Psalm 35:13). Vasten houdt in dat men zich onthoudt van voedsel en drinken als een methode om ons er weer van bewust te worden dat we afhankelijk zijn. Het vasten helpt ons om te beseffen hoe kwetsbaar we zijn en hoezeer we afhankelijk zijn van dingen buiten onszelf om. En het helpt met Gods hulp ook als oefening in zelfbeheersing.

De Bijbel laat verschillende voorbeelden zien van mannen van groot geloof, zoals Mozes, Elia, Daniël, Paulus en Jezus Zelf, die vastten om zodoende dichter tot God te komen (Exodus 34:28; 1 Koningen 19:8; Daniël 9:3; 10:2-3; 2 Korinthe 11:27; Mattheüs 4:2).

Aan Jezus werd de volgende vraag gesteld: “Waarom vasten de discipelen van Johannes en van de Farizeeën wel en waarom vasten Uw discipelen niet? En Jezus zei tegen hen: De bruidsgasten kunnen toch niet vasten terwijl de Bruidegom bij hen is? Zolang zij de Bruidegom bij zich hebben, kunnen zij niet vasten, maar de dagen zullen komen dat de Bruidegom van hen weggenomen zal zijn, en dan, in die dagen, zullen zij vasten” (Markus 2:18-20).

Jezus wist dat Zijn ware discipelen vanaf het moment dat Hij niet langer bij hen in het vlees zou zijn, het op sommige momenten nodig zouden hebben om te vasten om hun ijer om Hem te dienen te hervinden en te vernieuwen. Zij zouden het nodig hebben om de gave van de Heilige Geest in hen “aan te wakkeren”.

Jakobus zegt ons: “Nader tot God, en Hij zal tot u naderen” (Jakobus 4:8). Door middel van constant gebed en een regelmatig vasten kunnen we dit doen. We kunnen het tot onze gewoonte maken om de Geest van God in ons aan te wakkeren.

Het gebed dat God verhoort

God weet alles wat we zeggen en doen. Er valt nog geen mus op de grond zonder dat Hij dat weet (Mattheüs 10:29). Daarom hoort God, wanneer iemand tot Hem bidt, alle woorden die tot Hem gesproken worden. Maar neemt Hij werkelijk alle verzoeken die tot Hem gericht worden in overweging en verhoort Hij alle gebeden? Niet altijd!

Laten we de Bijbel dit eerst laten uitlegen: "Zie, de hand van de HEERE is niet te kort dat ze niet zou kunnen verlossen, en Zijn oor is niet toegestopt dat het niet zou kunnen horen. Maar *uw ongerechtigheden maken scheiding tussen u en uw God*, uw zonden doen Zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij u niet hoort" (Jesaja 59:1-2).

Jezus Christus geeft een aanvullende instructie: "En wanneer u bidt, zult u niet zijn als de huichelaars; want die zijn er zeer op gesteld om in de synagogen en op de hoeken van de straten te staan bidden om door de mensen gezien te worden. Voorwaar, ik zeg u dat zij hun loon al hebben" (Mattheüs 6:5).

Wat moeten we dan doen om ervoor te zorgen dat God onze gebeden hoort en verhoort?

Jezus vervolgt: "Maar u, wanneer u bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader, Die in het verborgene is; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden. Als u bidt, gebruik dan geen omhaal van woorden [door keer op keer dezelfde woorden te gebruiken] zoals de heidenen, want zij denken dat zij door de veelheid van hun woorden verhoord zullen worden" (verzen 6-7).

De Schrift laat zien dat openbare gebeden in bepaalde situaties op hun plaats zijn. Maar voor het overgrote deel dienen onze gebeden oprechte, persoonlijke gesprekken tussen onszelf en God te zijn.

God heeft beloofd dat Hij naar ons zal luisteren als we Hem oprecht op deze wijze benaderen, met een houding waaruit blijkt

dat wij proberen om te handelen naar Zijn wil en waaruit een bereidwilligheid blijkt om ons te laten leiden en corrigeren door Zijn Woord. "Want de ogen van de Heere rusten op de rechtvaardigen, en *Zijn oren zijn gericht op hun gebed*; maar het aangezicht van de Heere is tegen hen die kwaad doen" (1 Petrus 3:12).

God kijkt naar onze houding, ons hart (1 Samuel 16:7), in plaats van naar onze in het verleden begane zonden. Hij kan zien welke richting we willen gaan, en dat is wat voor Hem belangrijk is.

Hij verwacht dat wij *geloven* dat Hij ons hoort en dat wij op Zijn oordeel *vertrouwen*. "Maar laat hij er in geloof om vragen en daarbij niet twijfelen. Immers, wie twijfelt, lijkt op een golf van de zee, die door de wind voortgestuwd en op- en neergeworpen wordt" (Jakobus 1:6).

God is Zich vooral bewust van onze motieven wanneer we bidden. Als wij oprecht *willen* doen wat Hem behaagt en vanuit die houding tot Hem bidden, zal Hij graag naar ons luisteren. Zijn antwoord is *in lijn met Zijn oordeel*, met datgene waarvan Hij weet dat dat het beste voor ons is.

Helaas bidt niet iedereen vanuit zuivere motieven: "U bidt wel, maar u ontvangt niet, omdat u *verkeerd* bidt, met het doel het in uw hartstochten door te brengen" (Jakobus 4:3). God zal de verzoeken van degenen die alleen geïnteresseerd zijn in het bevredigen van hun eigen pleziertjes en die Hem helemaal niet willen behagen, niet inwilligen.

Nogmaals, God kijkt naar onze houding. Hij weet waarom we iets vragen, en Hij weet wat in ons hart aanwezig is.

Gebed is *essentieel* voor onze relatie met God. Daarom wordt tegen ons gezegd: "Verblijd u altijd. Bid zonder ophouden [regelmatig]. *Dank God* in alles. Want dit is de wil van God in Christus Jezus voor u" (1 Thessalonicenzen 5:16-18). Wanneer we vanuit een dergelijke houding bidden, zal God ons horen.

overvloed van het hart spreekt de mond" (Mattheüs 12:34). Jakobus vertelt ons dat de teugelloze tong "een wereld van ongerechtigheid" is (Jakobus 3:6).

Zich stil houden, zodat er geen verkeerde woorden over onze lippen komen, kan een stap in de juiste richting zijn. Maar onze mond dicht blijven houden is op zich geen bewijs dat onze natuur veranderd is. Want uiteindelijk wordt "zelfs een dwaas die zwijgt ... wijs geacht" (Spreuken 17:28). Onze natuur is pas werkelijk veranderd wanneer we beginnen om onze tong op een positieve manier te gebruiken. "Laat geen vuile taal over uw lippen komen, maar alleen goede en waar nodig opbouwende woorden, die goeddoen aan wie ze hoort" (Efeze 4:29, NBV).

Om verkeerd taalgebruik te overwinnen dienen we God te vragen ons door middel van Zijn Geest te helpen om ons te concentreren op het *bemoedigen van anderen en het opbouwen van anderen* in plaats van hen te veroordelen of negatief over hen te spreken. Onze woorden dienen "een bron van leven" te zijn (Spreuken 10:11). Ons spreken dient "het beste zilver" te zijn (Spreuken 10:20). We dienen God te bidden dat ons spreken "altijd aangenaam" is (Kolossenzen 4:6).

We kunnen onze basiskaraktereigenschappen overwinnen door ons te concentreren op rechtschapen gedrag. Door deze formule toe te passen met behulp van Gods Geest wordt verandering een blijvend onderdeel van ons karakter.

Welke geest is in u aanwezig?

Gods Geest is het tegenovergestelde van de geest van "bitterheid en woede", genoemd in Efeze 4:31-32: "Laat alle bitterheid, woede, toorn, geschreeuw en laster van u weggenomen worden, met alle slechtheid, maar wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig, en vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft." Wanneer wij volledig toegeven aan de natuur van onze oude mens met al zijn corrupte gebruiken, "geven we ... de duivel plaats" (vers 27). Wanneer we echter vriendelijk en vergevingsgezind zijn, weerspiegelen we Gods Geest.

Misschien dat we nu begrijpen waarom we Gods Geest uitdoven (1 Thessalonicenzen 5:19) als we weigeren ons erdoor te laten leiden en we toegeven aan dingen als stelen of liegen. Satan gedijt in een dergelijke omgeving.

Maar wanneer we de nieuwe mens aandoen, die door de Geest van God geleid wordt, zal het tegenovergestelde het geval zijn. Satan haat goddelijk gedrag en kan niet heersen in zo'n omgeving. Gods Geest daarentegen bloeit in een persoon, die ernaar streeft een goddelijk leven te leiden.

Dit alles maakt een aantal eenvoudige, maar rake waarheden heel mooi duidelijk. Wanneer we ons onderwerpen aan God, en we de duivel

weerstand bieden, zal hij van ons vluchten (Jakobus 4:7). Paulus legde uit: “Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen” (Galaten 5:16).

De eenvoudigste manier om lucht uit een glas te krijgen is door het te vullen met water. Op dezelfde manier kan God onze menselijke natuur overwinnen door onze geest te vullen met Zijn natuur en de daarbij behorende prachtige kenmerken.

Zo wordt ons in 2 Petrus 1:5-8 gezegd: “En daarom moet u zich er met alle inzet op toeleggen om aan uw geloof deugd toe te voegen, aan de deugd kennis, aan de kennis zelfbeheersing, aan de zelfbeheersing volharding, aan de volharding godsvrucht, aan de godsvrucht broederliefde en aan de broederliefde liefde voor iedereen. Want als deze dingen bij u aanwezig zijn en toenemen, zullen ze u niet doelloos en onvruchtbaar laten wat de kennis van onze Heere Jezus Christus betreft.”

Dit betekent niet dat we nooit meer zullen zondigen, want zolang we fysiek zijn, blijven we te maken houden met onze menselijke zwakheden. We hoeven echter ondanks onze zonden niet ontmoedigd te raken. We kunnen daarentegen juist dankbaar zijn dat we ons ervan bewust zijn, omdat dat de eerste stap is richting de uitbanning ervan.

Paulus gaf toe dat hij nooit perfectie heeft bereikt in zijn pogingen om de zonde uit zijn leven te bannen. Maar hij voegt daaraan een overweging toe: “Broeders, ikzelf denk niet dat ik het gegrepen heb, maar één ding doe ik: vergetend wat achter is, mij uitstrekkend naar wat voor is, *jaag ik naar het doel*: de prijs van de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus” (Filippenzen 3:13-14).

Uit het boek Hebreëen komen de volgende bemoedigende woorden: “Nu wij dan een grote Hogepriester hebben, Die de hemelen is doorgedaan, namelijk Jezus, de Zoon van God, laten wij aan deze belijdenis [het geloof dat we belijden] vasthouden. Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde. Laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip” (Hebreëen 4:14-16).

“Welnu dan, *laten ook wij... afleggen alle last en de zonde, die ons zo gemakkelijk verstrikt*. En laten wij met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt, terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof. Hij heeft om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen en de schande veracht en zit nu aan de rechterhand van de troon van God. Want let toch scherp op Hem Die zo'n tegenspraak van de zondaars tegen Zich heeft verdragen, opdat u niet verzwakt en bezwijkt in uw zielen” (Hebreëen 12:1-3).

Onze definitieve verandering

Het gehele bekeringsproces draait om de wonderbaarlijke *verandering* die God—door Christus en de kracht van de Heilige Geest—in ons aan het bewerkstelligen is. Het definitieve en indrukwekkendste aspect van onze verandering zal plaatsvinden bij de opstanding van de doden op het moment dat Jezus terugkeert.

De apostel Paulus onthult wat er zal gebeuren met de “geroepenen, uitverkorenen en gelovigen” van Christus op dat moment: “Maar dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk van God niet kunnen beërven, en de vergankelijkheid beërft de onvergankelijkheid niet. Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar *wij zullen allen veranderd worden*, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin.”

“Immers, de bazuin zal klinken en *de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden*, en ook *wij zullen veranderd worden*. Want dit vergankelijke moet zich met onvergankelijkheid bekleden en dit sterfelijke moet zich met onsterfelijkheid bekleden. En wanneer dit vergankelijke zich met onvergankelijkheid bekleed zal hebben, en dit sterfelijke zich met onsterfelijkheid bekleed zal hebben, dan zal het woord geschieden dat geschreven staat: De dood is verslonden tot overwinning” (1 Korinthe 15:50-54).

Daniël 12:2-3 heeft het ook over deze geweldige gebeurtenis: “En velen van hen die slapen in het stof van de aarde, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, anderen tot smaad, tot eeuwig afgrijzen. De verstandigen zullen blinken als de glans van het hemelgewelf, en zij die er velen rechtvaardigen, als de sterren, voor eeuwig en altijd.” (Vraag een gratis exemplaar van ons boekje *Wat is uw bestemming?* aan of download deze van onze website als u meer over dit onderwerp te weten wilt komen.)

Tot slot beschrijft Paulus het fantastische slotstuk van alles wat God voor ons aan het doen is: “Maar wij ... verwachten ... [uit de hemel] onze redder, de Heer Jezus Christus. Met de kracht waarmee hij in staat is alles aan zich te onderwerpen, zal hij ons armzalig lichaam gelijkmaken aan zijn verheerlijkt lichaam” (Filippenzen 3:20-21, NBV).

Gods genade, zo schrijft Paulus in Titus 2:12-14, “leert ons de goddeloosheid en de wereldse begeerten te verloochenen en in deze tegenwoordige wereld bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig te leven, terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus. Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou vrijkopen van alle wetteloosheid en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.”

Verenigde Kerk van God

Postbus 93

2800 AB GOUDA

Telefoon: 06-29601189

E-mail: info@verenigdekerkvangod.org

Website: www.verenigdekerkvangod.org

Andere (internationale) correspondentieadressen
vindt u op **www.ucg.org**

(United Church of God, *an International Association*)

Deze uitgave mag niet verkocht worden.

Dit is een gratis dienstverlening op educatief gebied in het algemeen belang,
uitgegeven door United Church of God, *an International Association*.

Schrijvers: Roger Foster, Scott Ashley *Bijdragen van:* Tom Robinson

Onder redactie van: Bob Berendt, Bill Bradford, John Elliott, Roy Holladay,
Paul Kieffer, Burk McNair, John Ross Schroeder, Mario Seiglie, Donald Ward
Omslagontwerp: Shaun Venish, PhotoDisc *Vertaling:* A.K. Dekker-de Jong